6
22
47

6
21 B
36

6.22.0.47

Digitized by Google

SOL AQVINAS ILLVSTRIS

SACRA POESI,

SIVE

Panegyris Epigrammatica Hexaſtica

IN VITAM

D. THOMÆ AQVINATIS

DOCTORIS ECCLESIAE

Ordinis Prædicatorum

IN TRES LIBROS DISTINCTA

A P. F. ANTONIO FRANCISCO FRACASSI

Romano eiuſdem Ordinis.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ROMÆ, Typis Nicolai Angeli Tinaſſij . M.DC.LXXXI.

SVPERIORVM PERMISSV.

Digitized by Google

Dato dall' Autore al
P. Lorenzo Bulbul de Chi.Mri
Adi 29. di Marzo 1682.

Digitized by Google

REVERENDISSIMO PATRI

F. ANTONIO DE MONROY

ORDINIS PRÆDICATORVM
Generali Magiſtro.

DICATIO.

SVſcipe, nec ſpernas ANTONI Maxime Laudes,
Quas ego tàm tenui carmine concinui:

Spernere nèc poteris reſonantia carmina SOLEM;
Tu quoquè nàm multum SOLIS adinſtàr habes:

Qui Geminos comples varijs ſplendoribus ORBES;
Virtuti plaudit MVNDVS VTERQVE Tuæ.

Subditus humillimus
F. Antonius Franciſcus Fracaſſi.

Antonius de Monroy Indus

Anagramma Purum.

An nòn Tu Sydus Ordini Meo?

Epigramma.

AN NON TV Mundo quasì lampas Vtriquè coruſcas?
Vt SYDVS ſpendes ORDINI & vſquè MEO?

Vndiquè Doctrinæ radiantia Lumina fundis,
Spargis & Eloquij Flumina clara Tui,

Quis dubitet? Verum celeberrima Nomina pandunt:
Sìc fatur regnans Aethere DOMINICVS.

Lecto-

Lectori Beneuolo.

E*Dideram præteritis annis, meo ſuppreſſo nomine, Epigrammata centum in laudem D. Thomæ Aquinatis, dùm Viterbij Scholaſticam, & moralem Theologiam docerem. Cùm enim Diſcipuli Feſtum SS. Præceptoris multiplici lætitiæ pompa celebraſſent in Conuentu Gradenſi (vndè totius Ciuitatis confluentis gloriam reportarunt) affixi in vtraque Templi ala verſus, ùt in vnum libellum collecti prælo publicarentur enixè precabantur. Voluntati, & Voluptati eorum indulſi. Sèd cùm pauca illa Exemplaria vix nata euanuerint, quin à multis poſteà diligentiſsimè conquiſita, minimè inuenirentur, ſollicitabar quotidiè precibus Amicorum noui Operis ſecundam impreſſionem moliri, & quidèm copioſiorem. Nàm priora carmina fermè extemporanea immatura lucubratione velùt effuderam. Quod anteà variè diſtractus nòn poteram, exequor in præſenti nactus aliquid otij, ſeù opportunitatis, aùt relaxationis animi. Aliò mentem, aliò diuerteram annos àd rerum contemplationem ſpeculatiuarum. Quamobrèm occupato diutiùs intèr aridas ſubtilitates nòn ſuppetebat occaſio amplè gradiendi pèr amena vireta, & florea Serta Poetarum. Verùm nòn ſum tàm hebes, àc tardus acumine, ut aſſentationibus flectar tanquàm os populi promeruerim canendo, veluti cedro digna loquutus; cùm ſcombros metuentia Carmina ſcripſerim, animo nòn aucupandi famam & fumum, ſèd efflagitantibus faciendi ſatis. Hoc igitùr qualecunquè Opuſculum, nòn concinnatum àd elegantiam, nequè diligenti cura limatum libentèr*

bentèr

bentèr offero in argumentum amoris ergà Doctorem Angelicum Magnum Thomam Aquinatem. Diſcipuli benè dè Magiſtro meriti penſabitur pietas, nòn reuocabitur àd trutinam ſtylus, appendetur in ſtatera ſenſus nòn cenſus, ponderabitur in lance nòn ingenium ſèd genium. Dabis amice Lector imbecillitati veniam.

Vale, & ſcribe viuaciora.

DIVISIO LIBRORVM.

Primus habet Vitam, Mores, Miracula, Mortem:

Omnia quæ ſcripſit complectitur indè Secundus:

Tertius Elogia, & Præconia plurima pandit.

Nos

Digitized by Google

Nos Fr. Antonius de Monroy Sacræ Theologiæ Profeſſor, ac Ordinis Prædicatorum humilis Magiſter Generalis & Seruus.

HArum ſerie, noſtriquè auctoritate Officij Tibi P. Fratri Antonio Franciſco Fracaſſi Noſtri Ordinis & Prouincię Romanæ facultatem concedimus, vt typis mandare poſſis Librum, cui titulus *Panegyris Epigrammatica Hexaſtica in vitam Diui Thomæ Aquinatis*, ſeruatis ijs quę ſeruari debent iuxtà Sacroſancti Concilij Tridentini Sanctiones, & noſtras Conſtitutiones. In quorum fidem datum in noſtro Conuentu Sanctæ Mariæ ſupèr Mineruam die 12. Septembris 1681.

F. Antonius de Monroy.

Magiſter Ordinis.

Reg. fol. 66.

Fr. Petrus Paulus Ciardus Mag. & Socius.

Emi-

Digitized by Google

Eminentiſs. & Reuerendiſs. Domino Cardinali

RAYMVNDO CAPISVCCHIO

Ex Magiſtro Sacri Palatij Apoſtolici.

Kal. Septembris 1681.

VIdi, perlegi, Te committente, probaui,
Publicaq; hæc fieri carmina poſſe puto.

Bos mutus mugire quidèm, reboante FRACASSO
Fertur: at Angelicis mugit vterquè modis:

Verſus harmonicos hic cudit, vt Angelus; vndè
Angelicis aptè conſonat ARTICVLIS.

Laurentius Bulbulius Cler. Reg. Minor.
S. Congregationis Indicis Conſultor.

Hò

Digitized by Google

Hò ſempre ſtimato incomparabil preeminenza quella, con cui la Sapienza increata celebrò la ſapienza di S. Tomaſo, col *Bene ſcripſiſti de me Thoma*. Prerogatiua ſi grande non potendoſi degnamente encomiare dalla mia debolezza; Queſta hà pregato il Santo degnarſi riceuere il picciol tributo della ſeguente

O D E

Indrizzata al P.

F. ANTONIO FRANCESCO FRACASSI,

Che hà ſcritto la di Lui Vita.

Corron l'Odriſie Belue
Ad aſcoltar l'armonioſa Cetra
Del Cantor Rodopeo, s'auuien, ch' Ei cante
De le Biſtonie Selue
La frondoſa Famiglia il moto impetra;
Muouon le piante immobili le piante.
Il vento, e l'onda errante
Reſtano immoti. All' Armonia del Canto
Oblia le pene la Magion del Pianto.

Volan qual Piuma i Marmi
Affollati ad alzar muro Tebano,
Cui l'vdito donò Canto Dirceo.
Vibra ſoaui Carmi
Il Canoro Arione, e'l dorſo humano
Offre il Delfino al gran Cantor Febeo.
Hercol Gallo poteo
Formar Catena d'eloquenti detti
E i Cuori incatenar per entro a i petti.

Coſì d'Attica Muſa
Vaneggia il Canto à celebrare intenta
Del proprio Canto ſuo vanto mendace
Fregi ſi vil ricuſa
Mia Toſca Clio, qual' hor diuota tenta
Di Sacra Lira vn Armonia verace.
Fù più grande, e ferace
Di portenti maggior lo ſtil diuino,
Che parlò, e ſcriſſe l' Anfion d' Aquino.

Non le Selue da Monti,
E non fiere da Selue, onde da Fiume
Corſer veloci, e'l ſuo parlare vdiro.
Mà più veloci, e pronti
De venti volator ſciolſer le piume
I Celeſti Cantor ſin dall' Empiro.
Glorie più belle ammiro,
Non è il Mortal, ne il luſinghier Parnaſo
Quello, che diſſe. Hai ſcritto ben Tomaſo.

Colui, che ſe fauella
Hà per lingua il balen, per voce il Tuono;
Al cui parlar trema la Terra, e'l Polo.
Cui del Ciel, ogni ſtella,
Delle Stelle ogni fiamma intente ſono,
Gl' Elementi à ſeruir muouonſi à volo;
Ei di Tomaſo ſolo
Leſſe le note, vdì la voce, e diſſe,
Che dell' eſſer Diuino, Ei bene ſcriſſe.

Già

Già d'Iſraele il Duce
Sù l' Altiſſimo Vertice de Sina;
L'ode parlar, mà rimirar nol puotè:
Entro à vn Nembo di luce
Vide il Tabor la Maeſtà diuina;
Ma il Volto de ſeguaci il ſuol percuote
Sol le Diuine Note
Ode Tomaſo immobile, & inuitto.
All'hor che dice vn Dio. Tu bene hai ſcritto:
Colui, che i Monti alzando
Il ſuol diſteſe, e lo veſtì di Fiori,
Cauò le foſſe, e imprigionouui il Mare;
Che fà girar volando
A cenni ſuoi gl' Altiſſimi ſplendori;
E l'immenſe del Ciel sfere preclare.
Viſte l'opre ſue rare
Diſſe il Fattor. Son buone. Indi ſen viene
A Tomaſo, e gli dice. Hai ſcritto bene.
Odi Scrittor ſi grande
Scrittor ben degno Antonio hoggi ti moſtri
Candido nelo ſtil, più che nel Manto.
Con maniere ammirande
Spargi pel' tuo Tomaſo i dotti inchioſtri;
Vibri candido Cigno il dolce Canto.
Vdite il nobil vanto
Che ſa donar mia penna ad ambedui
Ei di Dio ſcriſſe bene, e Tu di Lui.

Del Sig. Dottore Carl' Antonio Ciccaroni

Digitized by Google

LIBER PRIMVS.

IN hoc primo Libro narrantur geſta præcipua S. Thomæ Aquinatis, quæ conducunt ad vitæ Sanctimoniam demonſtrandam. Referuntur paſſim ab Authoribus noſtri Ordinis, & etiàm nouiſſimè à Paulo Frigerio Romano Præsbytero Congregationis Oratorij omnium Virtutum genere ornatiſſimo, qui adeò ſincerè copioſèquè Doctoris Angelici totam Vitam deſcripſit, ùt nil modeſtius, nil vtilius, nil vberius, aùt elegantius deſiderari meritò poſſit, vèl excogitari. Scriptori eximio Ordo Prædicatorum gratias habet immortales.

INVOCATIO.

QVis narret portenta Poli? quo carmine Geſta,
 Quo laudes THOMA dicat AQVINE tuas?
Quis Tibi cæleſti mortalia lumina SOLI
 Audeat obtutu figere, ni dederis?
Annue iàm votis: iterùm ſimulacra loquentur
 Saxea, & elingui vel mihi Vox aderit.

Præ-

Præſagium BONI Eremitæ.

EPIGRAMMA I.

AT mihi prima BONI occurrunt præſagia, dixit,
Qui naſcetur adeſt Aſſecla DOMINICI;
Nèc fruſtrà geſtamen habes Theodora MARIAE
Effigiem, vna cùm DOMINICI effigie:
Quis neget augurium demiſſum cælitùs? ò quàm
Apparat in Sanctis mira, ſtruitque Deus!

Idem Eremita nomen Thomæ indicit.

Habent hoc merita Sanctorum, ùt à Deo nomen accipiant.
S. Amb. lib. 2. in Lucam.

EPIGRAMMA II.

ADdidit hoc paritèr Genitrici Cultor Eremi
Infantem Thomam ſis vocitare memor.
Nòn homines curent imponere nomina Diuis;
Nos nòn eligimus, nouimus apta dari:
Laudibus apta ſuis meruere vocabula Sancti;
Scilicèt à Domino nomen ùt accipiant.

EPI-

EPIGRAMMA III.

SEd quæ tàm magno clauſit miracula Cælum
Nomine ? vel quid habent ominis Auguria ?
Fortunata parens Theodora, vocabitur infans
Quem gignis THOMAS, cùr BONVS aſſeruit ?
Dicite Vos ſuperi, queis magnos cura vocare eſt
Nunquàm fruſtrato nomine ſæpè Viros.

Thomas latinè ſonat Abyſſum

FPIGRAMMA IV.

DIcitis, & Thomas ingentem reddit Abyſſum ;
Voce ſonum, ſed rem multiplicante magis ;
Nomine Abyſſus ineſt Thomæ, sèd Lucis Abyſſus ;
Virtutis ſiquidèm centrum & Abyſſus erit ;
Luminis excelſi nàm plena refulget Abyſſus,
Obrutaquè hinc tenebris omnis Abyſſus abeſt.

Tenebræ

Digitized by Google

Tenebræ erant ſupèr faciem Abyſſi: Geneſis primo.

EPIGRAMMA V.

QVandoquidèm noui quarè dicatur Abyſſus,
Nempè quòd à Biſſo nomen Abyſſus habet;
Nàm candore caret, biſſo ſpoliata micanti,
Obſcuro latitans obtenebrata ſinu;
Sìc laruis faciem, tenebriſquè tegebat Abyſſus,
Tu radios, THOMA, pectore Solis habes.

Profundum Abyſſi quis dimenſus eſt? Eccl. primo.

EPIGRAMMA VI.

QVis queat altiſonam numeris deſcribere Abyſſum,
Vèl metam immenſo quis dare poſſit, erit?
Quæ ſe multa tua Sapientia condit Abyſſo
Quis metire potis, vèl penetrare ſatis?
Nullus adhùc extat, THOMA, è Mortalibus. At quis
Diuini Pelagos hauſerit ingenij?

EPI-

EPIGRAMMA VII.

NOmina nòn multùm diſtant Thomas, & Abyſſus ;
Horum sèd diſtant ſignificata minùs :
Nullus inexhauſtam fuerat dimenſus Abyſſum ,
Nòn pelagi fluctus , nòn freta vaſta ſinu ;
Nèc Te mens Hominum totum penetrauit AQVINE ;
Qui totum caperet nòn datur vſquèmodò .

Naſcitur .

EPIGRAMMA VIII.

NAſcere Magne Puer , verus Sol naſcere Mundo ,
Neſcius occaſum , neſcius & tenebras :
Te colet æterno manſurum Lumine tellus ,
Optabitquè Polus Luce nitere tua .
Alter Iuſtitiæ è cælo Sol venerat Orbi ,
Alter Doctrinæ Sol venis Angelicus .

Ortus eſt Sol, & congregati ſunt, & in cubilibus ſuis collocabuntur Pſ. 103.

EPIGRAMMA IX.

HIc mundo naſcens errorum pellit Erynnim;
Et fugat aurata plurima monſtra coma:
Eumenides lacerate genas, lacerate capillos;
Tartareas peſtes diſſipat ore Puer:
Horrida monſtra ſolent tùnc tetra àd tecta redire,
Cùm fundit Titan Lumina clara ſolo.

Landulpho Comite Aquinate, & Theodora Neapolitana nobiliſſimis Parentibus natus eſt.

EPIGRAMMA X.

NAſcitur illuſtris generoſa è ſtirpe creatus,
Dequè Parente trahit clarus vtroquè genus;
Nòn ità læta diem ſurgens Aurora reducit,
Nèc Phœbus terris pulchrior exoritur:
Landulphi Comitis regali ſanguine fulget,
Clarior Aurora quem Theodora parit.

Digitized by Google

EPIGRAMMA XI.

QVis neget illuſtrem præcinctum luce ſerena
Exortum Solem, ni modò cæcus erit?
Ne quis in ambiguum referat tamèn, Alta Parentum
Exoreris ſoboles, ſplendidiorquè venis.
Indigus haùd Sol eſt alieno lumine; nèc Tu
Luce Patris, propria ſi magè luce nites.

Naſcitur Neapoli.

EPIGRAMMA XII.

INclita Parthenope titulis quid tanta ſuperbis?
Quid maris obſequio, munere quiduè poli?
Quid iuuat æquoreo ludentem in Littore ſolem
Cernere, vbì tremulo lumine pellit aquas?
Aſpice quot radios oriens SOL fundit AQVINAS,
(O Sors!) è gremio naſcitur ille tuo.

EPIGRAMMA XIII.

THyrrenni Regina Maris, cui ſubdita ſeruit
Tethys, & auguſtos abluit vnda pedes;
Principibus numeroſa potentibus, aucta Coronis,
Plenaquè diuitijs, plenaquè delitijs:
Plurima Parthenope nè iactes: Patria THOMÆ es;
Sufficit hoc vnum; Cætera deſpicias.

Naſcente D. Thoma tres ſoles apparent in Cælo.

EPIGRAMMA XIV.

NAſcebare Puer; Generis Lux maxima noſtri,
Qui Phœbi poteras æquiparare iubar;
Cùm ſubitò ſplendent tria maxima lumina Cælo,
Tu ſatìs in terra pro tribus Vnus eras:
Cedite iàm quotquot ſplendeſcitis Aethere ſoles,
Dùm THOMAM recipit terra, quid Aethra tulit?

EPI-

EPIGRAMMA XV.

QVæ Soles Aurora nouos accendit Olympo?
Attulit & pompà fulgidiore diem?
Naſcitur in terris Puer; æmulus inuidet Aether,
Auſus phœbæas congeminare faces.
Soles cum THOMA, cum terris Aethera confer:
Splendida maiori LVMINE terra micat.

EPIGRAMMA XVI.

FVlgida tergeminat Sol lumina triplice vultu,
Cùm Solem peperit prouida terra ſuum.
Inuidus èn noſtrùm quid nòn conabitur Aether?
Nèc penſare vnum lumina terna queunt.
Quin & Aquinatem præmonſtrant terna futurum
Lumina, cui Trini Lux reſeranda Dei.

Naſ-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Naſcuntur eodem die S. Thomas Aquinas, B. Ambroſius Sanſedonius, & B. Iacobus à Meuania.

EPIGRAMMA XVII.

Esse quid hoc dicam? Surgunt miracula Cælo,
Signa nèc in terris inferiora patent.
Enituere Polo tria protinùs Aſtra; viciſsìm
Tergemini Heroes enituere Solo.
O res mira! dies cælo tres attulit vna,
Tres SOLES terris attulit vna dies.

EPIGRAMMA XVIII.

En ſua ſigna Polus triplici cùm lampade profert,
Cùm totidèm SOLES æmula Terra parit.
Lux dat Aquinatem vna, & te Sanſedone natum
Altera, & altera Te Diue Iacobe præit.
Ornatura Polum ſurgunt tria SYDERA; quid nì
Lumine tergemino proferat Augurium?

Tra-

Digitized by Google

Tradút eadem die auditos pueros clamantes; AdScholas: ad Scholas: Quià tales Magiſtros expectabat Orbis.

Ex ore infantium, & lactentium perfeciſti laudem Pſ. 8.

EPIGRAMMA XIX.

DIſcite iàm Iuuenes, grandæui diſcite Patres;
Hos Præceptores indiga Terra cupit.
Inſcia sic fertur puerilis turba loquuta:
Obſtructa Infantum diſſerat ora Deus:
Quis dubitet tantos Cælo veniſſe MAGISTROS?
Doctrinam lapſam quis neget è Superis?

Baptizatur.

EPIGRAMMA XX.

ABluitur Sacri luſtrali fonte Lauacri;
Abluat ùt labem, nòn tamèn vſquè ſuam,
Sèd iàm communem primæua àb origine ductam;
Et dè Fonte Sacro purior indè redit.
Lotus in occiduis nòn sìc immergitur vndis,
Pulchrior Heſperijs Sol rediturus Aquis:

Illæ

Digitized by Google

Illæſus à fulmine, quo propè latus ipſius interijt Soror.

EPIGRAMMA XXI.

INcœpere nigro mugire tonitrua Cælo;
Delato quatitur fulmine tota domus.
Parua Soror Thalamo, lectoquè cubabat eodem;
Debacchante perit fulmine facta cinis
Læditur haùd Puer. Imbelli nocuere Columbæ;
Nòn tangunt AQVILAM fulmina, nòn feriunt.

EPIGRAMMA XXII.

INtorquet Cælum diſcuſſis fulgura nimbis;
Et THOMAE lateri concidit icta Soror.
Illæſus frater, miſera pereunte Sorore, eſt;
Inſons, & ſceleris pura ſit illa licèt.
Quis dubitet metuiſſe Polum te tangere THOMA,
Quem quondàm pro ſe FVLMEN habere velit?

Tho-

Thomas Fulmen Cęli.

EPIGRAMMA XXIII.

INgenium fulmen, fulmen penetrabile mens eſt,
Et calamus fulmen, linguaquè fulmen erat,
Horridior nunquàm, nulloquè potentior ictu,
Quàm cùm Aether tanto Fulmine bella gerit:
Fulmine & hoc vno potis eſt proſtraſſe tot Hoſtes,
Vt totidèm, quot ſunt verba, Trophæa ferat.

Ex tùnc tonitrua, & fulmina perhorruit:

EPIGRAMMA XXIV.

IGnibus abruptum cùm Cælum fulmina vibrat,
Torquet & Aſtripotens pereita tela manu,
Diue quid horreſcis veſana tonitrua? credens
Te contrà irato fulmina miſſa Deo.
Tantum eſt à puero ſubyſſe pericula mortis!
A teneris annis ſerpit in oſſa pauor.

Contrà fulmina mirabilem Crucem ſequentem ſormauit in præſidium ſui.

EPIGRAMMA XXV.

HAec Crux Angelica eſt, prohibet quę fulmina lōgè:
Scilicèt à medio C incipit iſta legi.
CRVX MIHI CERTA SALVS, ſursùm ſi ſcandis habebis.
Deorsûm, CRVX EST QVAM SEMPER ADORO, refert.
CRVX MIHI REFFVGIVM, ſi dextram perlegis, affert.
CRVX DOMINI MECVM læua notata dabit.

Crux

Digitized by Google

SVLASASALVS
LASATASAL
SATRTAS
TRERT
RECER
Crux ECICE *Angelica.*
CIHIC
M IHIHI M
VI HIMIH CV
IGV IMXMI MEC
GVFERIHIMXVXDOMINIME
VFERIHIMXVRVXDOMINIM
FERIHIMXVRCRVXDOMINI
VFERIHIMXVRVXDOMINIM
GVFERIHIMXVXDOMINIME
IGV SEXES MEC
VI TSEST CV
M QTSTQ M
VQTQV
AVQVA
S. Thomæ MAVAM *De Aquino.*
SMAMS
ESMSE
MESEM
PMEMP
EPMPE
AREPERA
ODARERADO
ORODARADORO

Digitized by Google

Quarè abſcondebatur in Antris.

EPIGRAMMA XXVI.

ECquid in obſcuris tentas habitare cauernis?
Aùt trepidas, artus concutiente metu?
Inſons quò latitas? quò nos vitabimus iram
Sontes, ſi THOMAS, igne micante, tremit?
Quid facient tenebræ, ſi SOL abſconditur antris?
A nobis vltrix ira timenda Dei.

EPIGRAMMA XXVII.

DEſine quaſſatas nubes reſonare boatu,
Fulmina diſruptis præcipitare Polis.
Quid tibi, ſi Cælum, THOMA, tonat omne fragore?
Cùr fugis iratum, nube tonante, Deum?
Mortalis nè quære vltrò (reſpondit): àt inſons
Vèl magè ſi fueris, diſce timere magìs.

EPI-

EPIGRAMMA XXVIII.

FAllor. Non timuit THOMAS, cum nubibus Aether
Turbidus intonuit: diſſimulaſſe reor.
Nàm voluit ſeſe cunctis oſtendere Solem,
Fulmineos, latitans, nube ciente globos.
Cùm tonat inſolitis reboans terroribus Aether,
Sol nitidum occultat nube tegente caput.

Chartulam, in qua ſalutatio Angelica ſcripta erat, ploratu, & geſtu repetit.

EPIGRAMMA XXIX.

SVblatam geſtu repetit, lacrymiſquè papyrum;
Verba ſalutatæ Virginis intùs erant.
Quam pia reſtituit Mater miſerata gementem:
Hinc ceſſat gemitus, riſus in ore redit,
A lamentis, à lacrymis, & liberat A VÆ
Mater reſtituens Angelicum illud AVE.

Digitized by Google

EPIGRAMMA XXX.

ACcipe membranam, nutrix quam porrigit, Infans;
Abſorbere tamèn deſine, parce precor.
Spargere creſcendo Diuini Semina verbi
Si velis, & cupias Ordinis eſſe decus.
Eloquio reſonante potens, qui prædicat, haùd hic
Principio glutit, ſèd magè promit AVE.

Mòx redditam deglutiuit.

EPIGRAMMA XXXI.

DEglutiuit? clamantem non audijt infans,
Non exauditas reſpuit aure preces.
Sed ſunt Signa boni hæc, meriti præſaga futuri,
Angelicæ vitæ nobile principium.
Poſt hàc qualis erit THOMAS creſcentibus annis,
Si nùnc in Puero GRATIA PLENA manet?

Ergà

Digitized by Google

Ergà B. Virginem Pietas deſignatur.

EPIGRAMMA XXXII.

ACcipiant alij pendentes vbere Matrum
Infantes rapidis dulcia dona labris.
Nomen vbì vidit conſcriptum Virginis almæ,
Mòx auido chartam ſorbuit ore Puer.
Hanc ſugit prò lacte Puer, quâ ſugit amorem
Virginis: O quantæ pòſt pietatis erit!

Rara Abſtinentia prædicitur.

EPIGRAMMA XXXIII.

AN carnis deſiderium, vèl fortè futuram
Deduces rabiem ventris, & ingluuiem;
Dum chartam in cunis, indigeſtamquè papyrum
Deuorat? àt præceps comprime iudicium,
Cœtera quæ vixit ieiunus tempora duxit,
Carnibus abſtinuit, qui modò paſtus AVE.

Mira-

Mirabilis Sapientia figuratur.

EPIGRAMMA XXXIV.

POſt hoc ſit THOMAE Sapientia quanta futura
Auguror, in varios congeminanda libros.
Plena fluentiſonis hæc vaſta patebit Abyſſus
Gurgitibus, tumidis mille refuſa vadis;
Deſcriptum Angelicis verbis ſine limite Magnum
Quæ MARE Virtutum Claudit, & intùs habet.

Hæreſum expugnatio præuidetur.

Cunctas hæreſes Sola interemiſti in vniuerſo mundo. Eccleſ. de B. V.

EPIGRAMMA XXXV.

NVtricis mores bibit vbere pendulus Infans,
Et cum lacte ſimùl ſuſcipit ingenium.
Candida Aquinatem nutrit prò lacte papyrus,
Nomen & inſcriptæ Virginis intùs alit.
Sicùt ùt Hæreſeos pia Virgo peremit Erynnim,
Sìc THOMAS omnes perderet Hæreticos.

Li-

Librorum multiplicatio adumbratur.

EPIGRAMMA XXXVI.

PAruulus inſcriptam chartam dùm glutit Aquinas,
Innumeras grauidò concipit ille ſinu.
Quæ ſit parua licèt poterit producere magnas
Et virtute animi, & pectoris eximij.
Deniquè tot pariet diuinos Chartula Libros,
Quot nulla in terris Bibliotheca capit.

Hieroni, Platoni, Pindaro, & Ambroſio mellificantium Apum ab examine enutritis puer THOMAS præponitur.

EPIGRAMMA XXXVII.

VIdiſſes Apium circumuolitare cateruas,
Ire liqueſcentem pulchra pèr ora fauum.
Hoc Oratores ſignum meruere diſerti:
Augurium felix eſt Apis eloquij.
Præſtat Hic eloquij tantò dulcedine, quantò eſt
Nectare, melle, fauo dulcius illud AVE.

EPIGRAMMA XXXVIII.

ALtrices Hieronis Apes labra nectare puro,
Oraquè ſpargebant melle iacentis humo:
Sugebant latices, & pura coagula roris
Pindarus, Ambroſius, mellifluuſquè Plato.
Suge, nèc inuideas, mi pupule, ſuge papyrum;
Ambroſias àb AVE ſuſcipe, nòn àb APE.

EPIGRAMMA XXXIX.

SPerne Puer ſuccos dulces è flore coactos,
Ingenioſa nimìs, quos fabricarat Apis.
In teneris labijs exundauere liquores,
Et mel ſub lingua, lac quoquè dulce tuâ.
Expertus ſentis, quàm ſit vox illa MARIAE
Dulcis, quæ ſuperat nectar, & ambroſiam.

Eze-

Ezechiel,& Ioannes Euangeliſta librum deuorant.
Ezech. 3. & Apoc. 10.

EPIGRAMMA XL.

CIrcùmobſignatum, dederat quem dextera, Librum
Ezechiel Vates in Babilone vorat.
Littoribus quoquè deiectus nouus accola Patmos
Deglutit Librum: dulcis vtriquè ſapit.
Non librum, chartam THOMAS infantulus vnam
Deuorat Angelicam: Dulcior iſta placet.

Cum Gabriele Arcangelo comparatio.

EPIGRAMMA XLI.

QViſquis cum THOMA Gabrielem conferat:hic nō
Turpitèr errabit; crede fuiſſe pares.
Angelici Proceres ambo, nèc diſpare voto;
Scilicèt angelicum nomen, & omen habent.
Alter, & alter habet; ſed differt alter & alter:
Edidit alter AVE, deuorat alter AVE.

Digitized by Google

Signum magnum apparuit in Cælo, Mulier amicta Sole. Apoc. 12.

EPIGRAMMA XLII.

APparet Mulier Cælo; Mirabile ſignum!
Quæ veſtita velùt cyclade, Sole nitet.
Auratas lambit cui ſubdita Cynthia plantas,
Et cingit Stellis texta Corona Caput.
Non Phœbo modò Virgo nitet: Vox ipſa Mariæ
Lumine ſplendet adhùc SOLIS amicta nouo.

XXII.

Angelica Salutatio Meridiana.

EPIGRAMMA XLIII.

VIrgineam, THOMA, Matrem tua lingua ſalutet,
Cor poterit melius dicere, Mater AVE.
Dùm tamèn arcanis conduntur pectoris, in Te
Angelica ò quantùm verba nitoris habent!
Non erit illud AVE; tacitæ quod tempore noctis
Obſtrepit: in medio SOLE, DIEQVE viget.

Nea-

Neapoli pèr integram Quadrageſimam Angelicam Salutationem S. Thomas explicat è ſuggeſtu.

EPIGRAMMA XLIV.

Explicat illud Aue longo ſèd tempore THOMAS;
Dicendi creuit gratia; creuit honos.
Credideras iterùm facundo more loquutum
Angelum, & inſolitis concinuiſſe modis.
Deuorat Angelicos ſermones natus Aquinas:
Quid ſi ſermones redderet Angelicos?

Quinquennis Monachis Caſſinátibus pietate, & primis literarum rudimentis imbuendus traditur.

EPIGRAMMA XLV.

Phœbus ùt exoritur, radio montana colorat,
Præcipiti currens pèr iuga celſa pede.
Indè reuertentem paulatìm ſpargit eundo
Per vada, perquè domos, & pèr opaca diem.
O Caſſinenſis felicia culmina Montis,
Quæ nati SOLIS lumina ſuſcipitis!

In

In eo Monte S. Benedictus Simulacrum Apollinis comminuit.

EPIGRAMMA XLVI.

VIderat ùt faciem Benedictus Apollinis, hærens,
Hanc, ait, eſt ingens exhibuiſſe ſcelus.
Vix ea, deiecit ſimulacrum immane; ruebant
E Caſſinenſi diruta Saxa iugo.
Aſt vbi marmoreus cecidit proſtratus Apollo,
Nòn defecturus SOL nouus exoritur.

Quotidiè ſiſcitatur à Magiſtris quid ſit Deus, nèc cedit reſponſis.

EPIGRAMMA XLVII.

IMpatiens vili conſiſtere margine rerum,
In ſuperos volucri peruolat ingenio.
Optat & à multis quid ſit perdiſcere Numen;
Altaquè mens dictis irrequieta manet.
Nempè Deus quid ſit, meliùs Te nemo loquetur;
Quid ſit nemo valet dicere, Ni doceas.

Abbas

Abbas Sinibaldus Thomæ mirabiles in virtute progreſſus prænunciat.

EPIGRAMMA XLVIII.

EGredere ò Iuuenis, quem tollet ad Aethera Virtus,
Moribus inſignis Vir Sinibaldus ait;
Nòn animum bello, nòn àd certamina vertas:
Prælia militiæ nobiliora manent.
Nèc tu victor eges clypeo, nòn enſe, vèl haſta;
Agmina proſternes horridior Calamo.

Egregiè inſtructus paternam Domum repetijt

EPIGRAMMA XLIX.

VAde quatèr felix; hæc inſupèr addidit Abbas,
Grandis eras veniens, grandior indè redis;
Ornant Te multum pietas, doctrina viciſſim.
Hæ Solæ poterant grandè parare decus.
Te noſtri præclara manet Benedictio Patris;
Hæc tibi ſortè dabit proſperiore frui.

Digitized by Google

In eius ſinu panes conuertuntur in roſas.

EPIGRAMMA L.

QVid portas? flores inquit; Genitore petentè:
In Floram, atquè Roſas vertitur ipſa Ceres.
O miranda nimis puerilis gratia THOMAE,
Omni vèl ſermo cultior eloquio!
Dùm loquitur; gremio rubicunda Roſaria pandit,
Non ſolùm vernas afflat àb ore roſas.

EPIGRAMMA LI.

EScam Pauperibus, Cereriſquè cibaria THOMAS
Exhibet; àt panes aſſerit eſſe roſas.
Hac vice dumtaxàt legitur mentitus Aquinas,
Miraris THOMAM falſa aliquandò loqui?
At mirere magis, mendacia vera fuiſſe.
Fit Roſa tàm ſubitò, qui modò Panis erat.

EPI-

Digitized by Google

EPIGRAMMA LII.

SEd quid mira notat Panis mutatio? Sèd quid
Indicat in flores verſa repentè Ceres?
Hoc iàm prodigio Mortalis diſce, libentèr
Vel fruſtum panis tradere pauperibus.
Florea Serta tuo capiti, roſeamquè coronam,
Et ver æternum, perpetuumquè dabit.

Subit ætatis teneræ Prædicatorum Ordinem.

EPIGRAMMA LIII.

CReſcit Sole nouo celeberrimus Ordo coruſcans.
Si nomen neſcis, PRAEDICAT ORE Deum.
Hæc eſt Guſmani Soboles generoſa Parentis;
Cuius fronte ſupèr ſplendida ſtella micat.
Deſine mirari Stellam præ fronte micantem.
SOLIS Aquinatis nuncia Stella præit.

Digitized by Google

EPIGRAMMA LIV.

Sæcli delicias, & blandimenta recuſat,
Guſmani cupiens fortia facta ſequi;
Cuius Stella nitet fronti patefacta ſerenæ,
Et Canis ardentem prætulit ore facem.
Incendet totum SOL Thomas lumine mundum,
Hoc ſub feruidior Sydere, ſubquè Cane.

Thomas Laus, & Gloria Prædicatorum Ordinis.

EPIGRAMMA LV.

DOminici Proles totiès laudata pèr Orbem
Nunc redimita nouo Lumine qualis eris?
Doctores tot habes, quot ſplendent Sydera Cælo,
Gramina quot campus, quot mare nutrit aquas.
Heroas celebres, tot Lumina clara ſilebo:
Prætereo Stellas, ſi modò Phœbus adeſt,

Allu-

Digitized by Google

Alluditur ad illud, Beata es Virgo Maria, & omni laude digniſſima, quia ex te ortus eſt Sol &c.

EPIGRAMMA LVI.

Filia Dominici, magè filia Virginis almæ,
Matris cui pulchrum conuenit elogium.
O nimiùm felix, omni digniſſima laude!
Cui ſuperi miſſum præcinuere Iubar.
Ex Te quandoquidèm toti SOL naſcitur Orbi;
Expulſis tenebris omnia qui renouat.

Inuitis Parentibus Religionem ingreditur.

EPIGRAMMA LVII.

Regales exoſus opes ſub paupere tecto
Excelſo ſtatuit reddere vota Deo.
Contrà obluctantes conſpirauere Parentes;
Nèc malè conceptas depoſuere minas.
Pèr conculcatos ad Chriſtum perge Parentes;
Non feritatis erit, ſed pietatis Opus.

A Fratribus in itinere pèr vim rapitur.

EPIGRAMMA LVIII.

ERgò nè Fraternis animis, & cordibus iræ?
Nèc THOMAM furto diripuiſſe pudet?
Inſontis renouata vides ſpectacula Ioſeph;
At nòn æqualis cauſa furoris erat.
Alter adorantem vidit pèr ſomnia Solem;
Sol verus circùm ſplendidus alter erat.

Spoliatur Habitu Dominicano.

EPIGRAMMA LIX.

INdue Magne Puer, ſacras Puer indue veſtes:
Intùs candoris ſigna latentis habes.
Audijt, & veſtes albi nigriquè coloris
Induit; his tamèn à fratribus exuitur.
Nubila nòn aliter vicino nigra recedunt,
Diffugiunt procùl à SOLE micante niues.

EPIGRAMMA LX.

SVffundis pallore genas? lacrymaris AQVINE?
Cur? quia te ſacra veſte carere pudet?
Sume animum: noſtri nudi erubuere Parentes,
Quòd ſeſe norunt criminis eſſe reos.
Dilacerata clamys ſplendorem corporis auget;
Quò Lux nuda magìs, tùnc magè pulchra nitet.

In Arcem perducitur, ibiquè variè exagitatur.

EPIGRAMMA LXI.

INgredere ò felix aptam pugnantibus Arcem:
Eſt Virtus varijs exagitanda modis;
Te fera bella manent, vocat in certamina Mauors;
Sèd dè multiplici vulnere Victor ouas.
Sìc tua iàm Virtus Cælo vicina triumphat,
Famaquè iàm nulla claudiur ARCE, Puer.

Sapientia

Digitized by Google

Sapientia miſit Ancillas ſuas, ùt vocarent ad Arcem Prou. 9.

EPIGRAMMA LXII.

ANcillas Solio rutilans Sapientia miſit,
Mille pèr errantes iuſſerat ire vìas:
Vt gentes populoſquè vocarent, dixit, ad Arcem:
Quæ famulatrices exhibuere vices.
Geſtiit ùt THOMAM properantem vidit in ARCEM,
Gaudens Doctorum læta venire DVCEM

Ibi Sorores àb amore Sæculi reuocat, quæ à ſancto propoſito eum dimouere nitebantur.

EPIGRAMMA LXIII.

O Amor, ò Generis clariſſima Gloria noſtri,
Ecquis Te Matris carnificem inſtituit?
Quanta, viden, creſcant irritamenta dolorum.
Si quà mouet pietas, ad tua tecta redi.
Talia dicentes trahit ad Diuina Sorores:
Deprædatrices præda fuere Dei.

Proca-

Procaciſſimum Scortum titione fugauit.

EPIGRAMMA LXIV.

INſidiatricem fumanti torre fugauit;
Et capit inſolitam Fœmina victa fugam.
Nata Venus grauidi ſpumantibus æquoris vndis,
Ortaquè dè Ponti fluctibus, igne perit?
Igni ſi cedit, natales æquoris vndas
Cui Veneri tribuis fabula vana? ſile.

Stella Veneris in tertio Cælo ſub Sphæra Solis.

EPIGRAMMA LXV.

IMpuris ardes Mulier pulcherrima flammis,
Mœonias forma viſa præire Deas.
Nòn sìc ſplendeſcunt rutilantia Sydera Cælo;
Cedit, nè dubites, lucida Stella Venus.
Hanc ſi tu ſimulas laſciua Puella, memento
Perdere; Nàm Soli ſubditur Axe Venus

Imbellis

Imbellis THOMAS Marte potentior.

EPIGRAMMA LXVI.

IMplicet ùt blandis inſontem Fœmina nodis,
Soluit plenam auro luxurioſa comam.
Ille tamèn forti ſtetit imperterritus ore,
Oſtentans vires pectore magnanimo.
Nòn Puer imbellis, ſèd Marte potentior ille eſt;
Intrepidus Venerem vincere dùm potuit.

Fortior Sampſone.

EPIGRAMMA LXVII.

QVI formidandi lacerauerat ora Leonis,
Oedipodionio præditus ingenio;
Mille Philiſthęos & qui proſtrauerat aruis;
Quàm ſit cæcus Amor cæcior ipſe doçet:
Fortior Iſacide THOMAS Sampſone triumphat;
Sit SOLEM cæcis aſſimilare pudor.

Digitized by Google

EPIGRAMMA LXVIII.

Qvàm fortis Sampſon findens in fruſta Leonem
Dùm furit, hoſtili cęde cruentat humum.
Intortos funes, ceù tenuia fila recidit;
Euulſas transfert cardine monte fores.
Hunc confregit Amor, THOMAM nòn fregit; iniquus
Hoſtis cui nullus, Fœmina nulla nocet.

Sampſon hebraïcè, latinè ſonat, Sol lætitiæ vel Sol paruus.

EPIGRAMMA LXIX.

Fruſtrà lætitiæ Solem Sampſona vocabis;
Quem magè triſtitiæ nox duplicata premit.
Aùt quamuis Solem paruum de nomine dicas;
Crediderim (THOMAM reſpice) vera loqui.
Nè liceat Solem paruum componere Magno.
Sol paruus Sampſon, Magnus àt Alter erat.

Digitized by Google

Dauide Animoſior.

EPIGRAMMA LXX.

QVi funda valuit carnis proſtraſſe Coloſſum;
Hyrcanaſquè manu dilaceraſſe feras.
Vt Venerem videt in limphis, vndiſquè lauantem
Se (heù dolor!) æſtuat, & captus amore cadit.
Impauidus THOMAS animoſior ergò Dauide;
Vincere plùs eſt, quàm cætera monſtra, Lupam.

Apolline Maior.

EPIGRAMMA LXXI.

PYthonem horrendum transfixit Apollinis arcus;
Senior attollit qui furiale caput,
Multiplicabilibus ſinuoſa volumina gyris
Complicat, ardentes euomit ore faces.
Sol noſter retulit palma maiore triumphum;
Qui monſtrum pulchrum, fœmineumquè domat.

Digitized by Google

Hercule robuſtior.

EPIGRAMMA LXXII.

PLurima iactantem terraquè, mariquè trophæa
Alciden ſpolijs exonerauit Amor;
Fœmina quem ridet detracta pelle Leonis
Ducentem in gyrum ſtamina longa colo.
Non THOMAM ſuperauit Amor, non Fœmina riſit;
Nam magno THOMAS Hercule maior erat.

EPIGRAMMA LXXIII.

SPicula contorquet, furibundaquè tela repellit
Et THOMAS Victor diſſipat igne dolos.
Imbelli cedat Virtus operoſa Gigantum;
Quid Vates vires Herculis obijciunt?
Ille domat claua grauidam ſerpentibus Hydram;
Torre Puer peſtem fœmineam domuit.

Mulier omni Hoſte truculentior.

EPIGRAMMA LXXIV.

QVæ debellauit Venus inſidioſa Gigantes
Conſtantem Iuuenem flectere nòn valuit.
Fœminea ſpecie nullus truculentior hoſtis,
Creditur hyrcanus qua leo, & hydra minor.
Iàm Tu ſperne alias, hac ſi non vinceris arte.
Sæuior eſt cunctis Hoſtibus vna Venus.

Sæuior Mægera.

EPIGRAMMA LXXV.

QVid fera Tiſiphone, quid tentas ſæua Megera,
Sepiùs incautos fallere ſueta mares?
Præſumis ſtygi;s corrumpere fæda venenis;
Inficere & Puerum moribus Angelicum?
Effuge; te torre expellit. nàm debuit ille
Torre nigro, torrem pellere tartareum.

Digitized by Google

Cherub cuſtos terreſtis Paradiſi Gen. 3.

EPIGRAMMA LXXVI.

HInc Thomas, volat indè Cherub, qui territat igne;
Flammis armatam monſtrat vterquè manum,
Nempè Cherub gladium circumimplicat, & rotat enſem,
Et ſcortum THOMAS torre micante fugat.
Ille Voluptatis ſeruat flammis Paradiſum;
Conſeruat flores iſte pudicitiæ.

Similitudo Montis Aetnæ.

EPIGRAMMA LXXVII.

INuoluit circùm denſa caligine cælum
Aetna, potens flammis aſſociare niues;
Frigida vbi iunxit calidis, humentia ſiccis,
Et natura rogos agglomerauit aquis.
Sed maiora facit miracula Gratia: ſeruat
THOMAE virgineas igne fugante niues.

Ioſephi

Digitized by Google

Ioſephi Illuſtre Facinus. Gen. 39.

EPIGRAMMA LXXVIII.

QVeis Thomam fragilis ſexus Domitoribus æquem,
Quos immortalis fama per ora trahit?
Forsàn Ioſepho? fato vexantur eodem,
Hoſte triumphato Victor vterque fuit,
Horruit amplexus, importunoſquè furores,
Sed capit ille fugam, non capit iſte fugam.

Victoria admiranda, non imitanda.

EPIGRAMMA LXXIX.

FOemina vibrabat nocitura cupidinis ignes,
Igne repercuſſo ſemiſepulta latet.
Angelici THOMAE nulla eſt Victoria maior:
Admiranda venit, non imitanda datur.
Vos procùl audaces, procùl. In certamine Amoris
Victricem Palmam, qui fugit, ille tulit.

Omnia

Omnia vincit Amor, ſed Thomas vincit Amorem.

Laurentius Bulbulius Cler. Reg. Min. S. Cong. Indicis Conſultor in Poemate de D. Thoma.

Putabam nos ligare manipulos in agro, & quaſi conſurgere manipulum meum &c. Gen. 37.

EPIGRAMMA LXXX.

OMnia vincit Amor, ſed Thomas vincit Amorem:
Bulbulius Vates egregius cecinit;
Quin Princeps Vatum; celebrem ſuperauit Ouenum,
Quid ſua diuinum tota Poëſis olet.
Cuius adorandi conſurrexere Manipli;
Iuncta triumpharunt Carmina Faſciculo.

De ipſo Titione.

EPIGRAMMA LXXXI.

SVnt qui te torrem verè dixere nigrantem;
Et benè: quo poſito fumat in igne focus.
Sunt qui torrentem multi te iure vocarunt;
Nèc malè: quo veluti flumine friget Amor.
Torris hic, an torrens? flammam dum extinguit Amoris,
Dumquè Erebi furiam pulſat; Vterque fuit.

De

Digitized by Google

De Titione, & Calamo.

EPIGRAMMA LXXXII.

PErſtringis torrem fumantem fortis AQVINE,
Comprimis ardentes Cypridis igne faces.
Perſtringis THOMA calamum; ſed fortior, illo
Longè fulmineas eiaculante faces.
Ille tuus calamus plures ſuperauerat Hoſtes;
Clarus es ob Torrem, clarior ob Calamum.

In ea Arce S. Ioannis, titione Crucem delineat in pariete poſt reportatam Victoriam.

EPIGRAMMA LXXXIII.

PIngis ibi titione Crucem: ſignanda lapillo
Albo, nòn nigro tàm memoranda dies.
Vel Cruce ſi cupias partum ſignare trophæum,
O vtinam tanti Militis alba foret!
Tam benè certanti, propugnantiquè, Ioannis
Conuenit alba magis, quàm nigra Crux Equiti.

Antè

Digitized by Google

Antè illam flexis genibus orat.

EPIGRAMMA LXXXIV.

DIſcamus Cælo meritas perſoluere grates:
  Antè Crucem THOMAS flectit vtrumq; genu.
In lacrymas effuſa fluunt duo lumina frontis,
  Et totam terram lacryma ſparſa rigat.
Crux homines caſtos mortalibus eripit auſis;
  Gloria ſi quà datur, de Cruce tota venit.

Sopore corripitur præ laſſitudine.

EPIGRAMMA LXXXV.

QVàm pulcher! placido componit membra ſopori:
  Creditus angelicas explicuiſſe genas.
Otia præteritum compenſatura laborem
  Pro pugnæ pretio reddit amica quies.
Dormit! non oculos, cæleſtes non mouet Orbes;
  Hoc tantùm excipias, Angelus alter erat.

Digitized by Google

Renes cingit manus Angelica.

EPIGRAMMA LXXXVI.

VIcerat: Alatæ cælo cecidere Phalanges;
Cingunt Angelica membra tenella manu:
Obſequioſa manus Superum circumligat artus,
Ac teneros lumbos Virginis innocui.
Poſthàc nòn deerit cæleſtis faſcia SOLI;
Incingit SOLIS candida Zona latus.

Ecce Angeli acceſſerunt, & miniſtrabant ei Matthæi 4.

EPIGRAMMA LXXXVII.

SYderei Proceres volitant velùt agmine facto;
THOMAE cingentes obſidione latus.
Nòn alitèr Domino tria poſt certamina plaudunt,
Per loca deſerti ſpontè miniſterio.
THOMAS cum Scorto, Chriſtus cum Dæmone pugnat:
Pugna ſed æqualis, difficiliſquè labòr.

Digitized by Google

Seruatur Cingulum Vercellis in magna veneratione.

EPIGRAMMA LXXXVIII.

PVlchrius Hoc vittâ, Zonâque plicabilis auri,
Dans candoris opes, Virginitatis opes.
Vos Verçellenſes ſeruatis Cingulum honore,
Stringere cui SOLIS membra beata datum:
Dùm geritis THOMAE cæleſtia Cingula; Solis
Obijcient ad quid Sydera Zodiacum?

Societas Militiæ Angelicæ D. Thomæ contrà vitia carnis ab Apoſtolica Sede approbata, & ditata Indulgentijs.

Facta eſt cum Angelo multitudo Militiæ cæleſtis. Lucæ 2.

EPIGRAMMA LXXXIX.

HVic da Militiæ Iuuenis, da nomina, vitam
Angelicam duces, & ſinè labe dies.
Militiæ Angelicæ cæleſti nomine gaudet
Illecebras contrà, luxuriæquè luem.
Cum THOMA Angelico Cælo deducta ſupremo
Facta eſt cæleſtis Copia Militiæ.

Omni poſteà libidinis ſenſu caruit.

EPIGRAMMA LXXXX.

FAbula falſa refert, & cæcum fingit Amorem;
Sèd malè, nàm figit ſpicula, corda ferit.
Fronte reluctatur longo certamine SOLI?
Nunc eſt cæcus Amor, nèc rediturus abit:
Figere tela iterùm THOMAE nòn audet, eamdem
Iàm negat ùt cæcus poſſe redire viam.

Biennio detinetur in carcere. Paritèr Ioſeph:

Poſt duos annos vidit Pharao Somnium. Gen. 41.

EPIGRAMMA LXXXXI.

NObilis ô fornix, nullis habitabilis vmbris!
Qui lucem tanto tempore SOLIS habes.
Dignus Aquinatem Solem clauſiſſe pèr annos,
O mihi quàm dudùm conſpiciende locus!
Te nòn obſcurum dicam, Te nòn tenebroſum;
Non Carcer, SOLIS clara vocanda Domus.

Arx

Digitized by Google

Arx illa, vulgò Rocca Secca vocabatur.

EPIGRAMMA LXXXII.

POſtquàm promeruit de victa carne coronam;
Et propulſatas ſpreuerat inſidias,
Fronte ſerenata ſecurus obambulat Arcem,
Optata requie tutus in Arce fruens.
Sicca vocabatur quondàm, fecunda triumphos
Nùnc lautos, palmas multipliceſquè parit.

Emittitur è Caſtro pèr feneſtram.

EPIGRAMMA LXXXIII.

VIciſti tandèm, ſuperataquè Fœmina fugit;
Non poteras palma nobiliore frui.
Victori ſèd nulla patet via plena trophæis;
Præbet àt anguſtum parua feneſtra aditum;
Eſt ſolitus Titan vitreas intrare feneſtras;
Ingreditur Phœbus, SOL nouus egreditur.

Digitized by Google

EPIGRAMMA LXXXXIV.

EGreſſum præbere negat vallata catenis
Ianua, nòn iter, aùt pandit aperta viam.
Quin obducta manens riget excluſura ſalutem:
Ventus ùbi ſpirat ſola feneſtra patet.
Illam decipitur quiſquis putat eſſe feneſtram:
Qua SOL egreditur, Porta Orientis erat.

Dauid fugit per feneſtram ab ira Saulis
1. Reg. 19. & pſ. 54.

EPIGRAMMA LXXXXV.

SI non firmatos fera liberat ardua poſtes,
Scandere tecta iuuat: tutus ùt exiliat;
Nempè Dauid abijt pèr aperta foramina, vèl pèr
Diruta tecta, velùt caſta columba ſolet.
Sìc ſcelerati declinauerat ille Saulis
Prælia: ſèd Fratrum nòn furit ira minùs.

S. Pan-

S. Paulus per murum demiſſus in ſporta
Act.9.& 2.ad Corint.11.

EPIGRAMMA LXXXXVI.

HEù fuge crudeles animos, fuge carceris vmbras,
Crudeles fratres, qua data porta, fuge.
THOMA nè pudeat ſporta deſcendere muro,
Par Tu qui Paulo progrederere comes.
Incluſus ſporta Paulus deſcenderat, ùt Vas;
Nòn alitèr Paulus fugerat incolumis.

Arcis, & Arcæ conteſſeratio nominum.

EPIGRAMMA LXXXXVII.

ARcæ, Arciſquè parem credas, ſimilemq; feneſtram:
Exijt èx illa miſſa Columba Noe;
Prodijt, è cælis exploratura cadentes
Eluuione graui Deucalionis aquas:
Exijt hac THOMAS, alba, caſtaquè Columba,
Ac omni puro vellere candidior.

Reli-

Digitized by Google

Religioni redditur.

EPIGRAMMA LXXXVIII.

ORdo Sole ſuo viduatus tempore longo
Iàm negat optato poſſe carere die.
Ille redit Victor, ſp lijs oneratus op mis,
Signa triumphantis Virginitatis habens.
Sic pòſt obſcuros nimbos, pòſt nubila Phœbus
Exoritur, radio ſplendidiore redit.

Excipitur ingenti omnium gratulatione.

EPIGRAMMA LXXXXIX.

EGreditur tandèm de carcere: nuntia veri
Lætitiæ ſignum publica fama dedit.
Diffuſi foribus Fratres plaudunt redeunti,
Totus in amplexus confluit Ordo ſimùl.
Non velùt obſcuro de carcere, ſed venientem
E Cælo Iuuenem ſuſcipit Angelicum.

Mira-

Digitized by Google

Miraculis viuus, & mortuus floruit.

Orietur vobis timentibus nomen meum Sol iuſtitiæ, & ſanitas in pennis eius Malachiæ 4.

EPIGRAMMA C.

CLaudicat alterno pede, flumine mergitur alter,
Deprimit alterius fœtidus oſſa tumor:
Auxiliatricem (clamabant, porrige dextram
THOMA, qui ſubitò currit, & addit opem.
SOLI iuſtitiæ Hunc ſimilem nè fortè negares,
In pennis fertur vita, medela, ſalus.

Finis primi Libri.

Digitized by Google

LIBER SECVNDVS.

IN hoc ſecundo Libro præcipuè recenſentur ea, quæ ſpectant ad Doctrinam. Plura omiſi in Primo. Fateor inuerecundè: Cogor etiam multa in præſenti reticere. Quippè longè ſuperant præſixum intentioni ſcopum, & certum numerum Epigrammatum. Vincitur ſermo rei magnitudine, & minus eſt omne quod dicimus, Hieronymus aiebat in Epiſt. 3. ad Eliodorum. Ea tamèn curioſius indaganti ſuppeditabunt adamuſsìm Hiſtorici, præſertìm eruditiſſimus Præsbyter Paulus Frigerius.

PROTESTATIO.

QVis Vates cenſere putet quot littus arenas;
Vel mare quot gemmas, gramina terra ferat?
Aùt quæ Muſa canat, radijs quot Phœbus onuſtus
Splendeat, aut quot habet ſydera mixta Polus?
Multiplices THOMAE dotes nemo herculè nemo,
Nullus Virtutes qui numerabit, erit.

S.Tho-

S. Thomas carceri mancipatus Librum Fallaciarum ſiuè Elenchorum euulgat.

EPIGRAMMA I.

INtaĉtos Iuuenis, quæ fallat Fœmina mores
Miſſa venit, ſed vis fallere nulla valet.
Quìn & fallaces concluſus carcere nodos,
Et Logicam Sphingem ſoluere ritè docet.
Siuè dolos Logici, muliēbres ſiuè reſoluat;
Cæleſtis Virtus vtraquè, & Angelica.

EPIGRAMMA II.

QVàm falſæ illecebræ! quàm declinanda venuſtas!
Quem non decipiat Fœmina, rarus erit.
Hos carnis laqueos, & tricas ſoluere, plùs eſt,
Quàm Argumentorum iurgia diluere.
Ergò Sophiſtarum fallaces detege ſenſus,
Qui perplexa magìs ſoluere vincla potes.

Digitized by Google

Neapolim reducitur, poſteà Romam, deindè Pariſium mittitur.

EPIGRAMMA III.

VIctori plaudit Regina Neapolis Orbis,
Indomitumquè ſuo ſtemmate monſtrat equum.
Roma triumphanti Capitolia Regia pandit,
Iactans eximium promeruiſſe Ducem:
Imponit capiti flores, meritaſquè Coronas
Gallia, quæ plenis LILIA dat manibus.

Sol illuminans pèr omnia reſpexit Eccleſiaſtici 42.

Nèc eſt qui ſe abſcondat à calore eius &c. pſ. 18.

EPIGRAMMA IV.

IVcundos ſinè nube dies ùt ducat in omnes
Sol præceps, habiles vrget vbiquè rotas;
Omnia qui luſtrat, qui circumuoluitur Orbi,
Pèr duodena regens aureus Aſtra Polos.
Circuis, & pòſthoc luſtrabis plurima THOMA
Regna vagus, Titan ùt videare nouus.

Beato

Beato Alberto Magno Doctore Philoſophiæ, ac Theologiæ operam dedit.

EPIGRAMMA V.

ALbertus geminos fama penetrauerat Orbes;
Vmbrarat lauris Solis vtraquè domum;
Scripſerat innumeris memoranda Volumina rebus,
Doctoris MAGNI nomina promeruit.
Non dùm Albertus erat factis, àc Nomine MAGNVS
Tùnc fuit, vt THOMAM Diſcipulum meruit.

EPIGRAMMA VI.

MAgnus Præceptor Naturæ arcana reuelat;
Abdita Diſcipulis, quæ latuere, aperit.
Audijt & THOMAS, Magnoquè docente Magiſtro,
Intèr Doctores Maximus indè fuit.
Quis modò Diſcipulum ſuprà neget eſſe Magiſtrum,
Cùm Præceptorem vicerit Iſte ſuum?

Appel-

Digitized by Google

Appellatur Bos Mutus.

EPIGRAMMA VII.

QVid tua cum mutis THOMA facundia brutis?
Quis tibi tàm tardo cum Boue AQVINE locus?
An quia denſa tumet ſpinoſo ceſpite tellus,
Et meſſes pingues ſpargit arante boue?
Sìc pèr Te florens Eccleſia læta triumphat,
Exhilarata ſatìs, culta labore tuo.

B. Albertus Magnus increpat diſcipulos vocitantes
D. Thomam Bouem mutum.

EPIGRAMMA VIII.

QVippè ſilet, Bos mutus erit? dabit ille boatum,
Quo perculſa ſonet terra sùb Oceano.
Fatidico Albertus fuerat sìc ore loquutus;
Et Bos voce replet Tartara, & Aſtra ſimùl
Quid? quòd AQVINATIS cæleſtibus inſonat Aether
Vocibus altus? eò peruolat eloquio.

Ecce

Ecce eris tacens, & nòn poteris loqui &c. Lucæ 2.

EPIGRAMMA IX.

NOn mugit, tacitus ſub pectore plurima verſans.
Bos THOMAS, ùt poſt fortitèr ore tonet.
Nàm dabit ille ſonum, totus quo perſonet Orbis,
Dixerat Albertus: Grandia Facta probant.
Sìc Præcurſoris genuere ſilentia VOCEM
Clamantem, Domini ritè parare Viam.

Facies bouis mutatur in faciem Cherub. Ezech. 10.

EPIGRAMMA X.

NOn Bouis apparet facies: variata patebat;
Prò Boue viſa Cherub forma repentè nitet.
Mutatus vultus ſibi quid vult? indicat aùt quid?
Mutandum THOMAM ſcena beata notat:
Cui dabit Angelico celebrari nomine Virtus;
De Boue, Doctorem tranſit in ANGELICVM.

EPI-

EPIGRAMMA XI.

QVæ quondàm arcano viſa eſt ſub lumine Vatis
Verſa Bouis facies, ſcilicèt in Cherubim,
Exeritur ſpecie THOMAE: Bos mutus habetur
Dùm gerit in ſtudijs colla ſubacta iugo.
Sèd ſpeciem Cherubim præfert, Myſteria pandens;
Ingenio prorſùs nil minor Angelico.

Planta pedis eorum, quaſi planta pedis Vituli, Ezech. 1.

EPIGRAMMA XII.

QVatuor apparent Animalia diſpare vultu,
Quà Domini fertur Gloria vecta rotis.
Signant Doctores Animalia myſtica: Vates
Dic mihi cùr Vituli dicis habere pedes?
An quià Bos THOMAS veneratus ſpontè recumbit,
Et iacet ad Sacros ſubditus ille pedes?

EPIGRAMMA XIII.

DOctores verbis varijs Diuina loquentes,
Concordes, THOMAM conſule, ùt inuenias,
Præcoce conueniunt, fidoquè Interprete THOMA;
Omnes conſenſu concinuere pari.
Nonne vides? quiſquis THOMA ductore cohæret:
Non alio, VITVLI quàm pede progreditur.

Quaſi primogeniti Tauri pulchritudo eius, cornua Rhinocerotis cornua illius, in ipſis ventilabit gentes vſquè ad terminos terræ, Deut. 33.

EPIGRAMMA XIV.

IOſepho æqualem monſtrat Sacra Litera Thomam,
Et virtute animi ſignat vtrumquè parem.
Scilicèt ùt Tauri proles ſpecioſus vterquè,
Cornua bellantis Rhinocerotis habet.
Trâns terræ fines audaces ventilat Hoſtes;
Errantes Gentes cornibus exagitat.

Digitized by Google

EPIGRAMMA XV.

EXagitat : cornuquè potens, furibundus in Hoſtes
Bella repercuſſos ſanguinolenta mouet .
Hunc ferit , & premit , obluctantem percutit illum ;
Hæreſis in gyrum reticulata cadit .
Victus Lutherus teſtis , Monſtrum horridum,& ingens :
Quantus erat cornu , cui pila parua Luther ?

InTe inimicos noſtros ventilabimus cornu,& in nomine tuo ſpernemus inſurgenets in nobis. pſ. 43.

EPIGRAMMA XVI.

NOs quoquè pugnantes in bella cruenta ciemur ,
Nos in caſtra tubæ puluerulenta vocant :
Hoſtes inuehimur cōntrà bacchante flagello ;
Icta retrocedit cornibus impietas.
Sanguine perfuſus gemit hic, ſtratus iacet ille ;
Sù b THOMA tantum eſt Auſpice bella geri .

Con-

Digitized by Google

Congregans ſicùt in Vtre aquas maris, ponens in theſauris Abyſſos pſalmo 32. per figuram Apaloge.

EPIGRAMMA XVII.

Congregat Aſtripotens refluens Marē, ſicùt in Vtre,
Helleſpontiacos condit in Vtre ſinus.
Rurſùs in obſcuris theſauros condit Abyſſis,
Tuto Dona tegens inuiolata loco.
Vtre nouo ſtringit Mare Doctrinæ, Hac in ABYSSO
Theſauros omnes claudit & ipſe Deus.

D. Thomas omnia vertit in Vtrum, Lutherus muſſitare ſolebat pèr irriſionem.

EPIGRAMMA XVIII.

Omnia conqueritur quòd Thomas vertat in Vtrum
Martinus, ſcidit qui Tunicam Domini.
O Monſtrum horrendum victrici falce ſubactum!
Cuius ad aſpectum contremuere Poli.
Scito, tuo corio detracto, & pelle aſinina
Formantur Thomæ, Perfide, quotquot Vtres.

In eumdem Lutherum.

EPIGRAMMA XIX.

AVdax aggrederis didųcto gutture SOLEM?
Tu Luthere, loquax ſubdola verba vomis?
Impie, ſacrilege, & furijs deformior ipſis,
Deterior talpâ, vilior atquè luto.
Non poteras fixis oculis hunc cernere SOLEM,
AVGVSTAE Fili degener ò AQVILAE.

Fabula Ranæ cum Boue contendentis gloriationem.

EPIGRAMMA XX.

ECcè Bouem Mutum, qui longa ſilentia iuſſus
Rumpere, tèr pleno turgidus ore boat:
Obſtupuere omnes, ſimùl obſtupuere loquaces
Ranæ, limoſos quæ tenuere lacus:
Atquè Bouem contrà paria obmugire parabant;
Pulmone inflato ſed crepuere ſtatìm.

Digitized by Google

EPIGRAMMA XXI.

O Qui propugnas ſubſellia docta Magiſtri,
Seù qui Thomiſtæ nobile nomen habes.
Eia age præclaris ſtudijs aſſueſce, labore
Haùd pigeat tanti Te Ducis acta ſequi.
Dicere nè renuas (nèc ſit tibi fortè pudori)
A BOVE MAIORI DISCIT ARARE MINOR.

Interrogatus quarè diutiùs tacuiſſet; Quia nòn dùm loqui didicerat coràm Alberto, reſpondit.

EPIGRAMMA XXII.

PYthagoræa iubet prælongum Secta ſilere:
Qui ſilet ex illo nòn fuit Iſte grege.
Quid vult ergò diù ſeruare ſilentia? èn, inquit,
Alberto coràm nòn didici vſquè loqui.
Audite ò Iuuenes ignari, plura loquentes:
O quantùm ſapiunt qui didicere loqui.

Fregit Opus triginta annorum, ùt vulgò fertur.

EPIGRAMMA XXIII.

MArmoreum Caput Albertus triginta pèr annos
Struxerat, humanos edocuitquè ſonos.
Percuſſit virgâ THOMAS opus, excidit illud,
Frangitur, & ficto mutuit ore Caput.
Sole loquebantur quondàm ſimulacra propinquo;
SOLIS àd aſpectum ſed modò ſtrata ſilent.

Nunquàm ſe lectioni, aùt ſcriptioni dedit, niſi poſt Orationem.

EPIGRAMMA XXIV.

ANtè Deum cadit, & venerabile Numen adorat,
Ardentes Domino fundit ab ore preces.
Omnis ab excelſo Sapientia prodit Olympo:
Quàm miſerè ſapit ìs, qui ſapit abſquè Deo;
Diſce priùs mores, Doctrinam diſcere ſi vis;
Vis benè Virtutem diſcere? diſce Deum.

EPI-

EPIGRAMMA XXV.

A Ioue principium: Fuit hæc ſapientia prima,
Inchoet ùt quis opus; ſèd colat antè Deum.
Labitur Aethereis ſapientia ſedibus: omnis
Numinis auſpicio, qui ſapit, ille ſapit.
Vt ſapiat THOMAS, Sacras priùs excolit Aras:
Nòn meliùs, nòn Plùs Hic poterat ſapere.

Factus Baccalaureus proponit hoc Thema diuinitùs inſpiratum: Rigans montes de ſuperioribus &c.
Pſ. 103.

EPIGRAMMA XXVI.

INcipe, quid renuis? doctas effundere voces:
Poſthàc qualis eris; Litera Sacra docet.
Nòn sìc arua madent reſoluta nube, ruinis
Obruta, cùm cæli diſſiducere fores.
Dè fructu tellus Operum ſatiata tuorum,
Sparſa tuis dicet, Sufficit, eloquijs.

Vi-

Viginti quinque annos natus, Magiſter eſt appellatus.

EPIGRAMMA XXVII.

QVina renaſcenti vix luſtra peregerat anno,
Connumerans quintam natus Olympiadem:
Cum rude donatus, redimitus tempora lauro,
Conſequitur meritis premia digna ſuis.
Hæc mihi commemoras? hæc præmia digna? Magiſter
Nòn fuit Hic, dices: TER MAGIS ille fuit.

Publicè Philoſophos, ac Theologos ſumma cum laude eſt interpretatus.

EPIGRAMMA XXVIII.

SCripta minutatìm cæpit reſerare Magiſter,
Auditis latè plauſibus inſolitis.
Abdita Naturæ, Magniquè Arcana Tonantis,
Auditorum cum laudibus explicuit:
SOL fatur: Vomit eloquium tèr pulchrius auro;
Spargit, quot profert verba, tot ore faces.

Libros

Digitized by Google

Libros quinquagintà ſuprà centum conſcripſit.

EPIGRAMMA XXIX.

VIrtutem THOMAE Librorum culta ſupellex
Indicat: ingentes ſcripſerat vſquè Libros.
Nàm citò conſumptus compleuit tempora multa,
Expleuit vita Sæcula longa breui.
Si plùs vixiſſet, nòn totus forſitàn Orbis
Scribendos caperet, tùnc ſinè fine Libros.

Expoſitio in Prædicabilia, & Arborem Porphyrij, in libros Perhiermenias, Poſteriorum Analiticorum, ac in totam Logicam Ariſtotelis.

EPIGRAMMA XXX.

EXpoſuit confuſa priùs documenta Lycæi
THOMAS, & miris præbuit illa modis.
Scripſit Ariſtoteles obſcuris dogmata verbis;
Ille facit docti viuere dicta Senis.
CALIGO LOGICA eſt; hanc SOL declarat Aquinas:
Obruitur tenebris, qui caret hoc RADIO.

Digitized by Google

Scripſit supèr octo Libros Phyſicorum, & ſupèr Librum de Cauſis.

EPIGRAMMA XXXI.

PRincipia explorat, cauſas, primordia rerum;
Auditum Phyſicum fama vetuſta vocat.
Ignotum nihil, Ens ſcimus quid mobile: THOMA
Abdita Naturæ clara docente patent.
Vèl Natura ſtupet THOMAM mirata docentem.
Naturam ſuprà peruolat Ingenio.

Supèr Libros de generatione, & corruptione, & de paruis Naturalibus.

EPIGRAMMA XXXII.

QVæ genita, & moritura, & Naturalia Parua
Deſcribit Calamo nòn pereunte ſuo.
Nil paruum THOMA ſcribente, nihilquè caducum;
Diuinum, THOMA præcoce, quidquid erit.
Nomine mutato dic immortalia cuncta Hæc,
Poſteà venturo nòn abolenda dic.

Supèr

Supèr Libros de Anima, de Senſu, & Senſato, de memoria, & reminiſcentia, de Somno, & vigilia.

EPIGRAMMA XXXIII.

TAm benè non miror, quòd tãta loquatur Aquinas,
Dequè Anima, Vitæ differat atquè modis.
De ſenſu ſcribat, reliquiſquè ſequentibus, Author,
Humano pluſquàm prȩditus ingenio;
Qui ſuprà ſenſus, Animas ſupèreminet omnes,
Totus qui mens, & Spiritus Angelicus.

Supèr quatuor Libros de Cælo, & Mundo.

EPIGRAMMA XXXIV.

OBijce completos Cælos, terramquè virentem,
Sèd quoquè Aquinatis obijce Muſa Libros.
Aethera conſtruxit Manus imperioſa Tonantis;
Luce noua THOMAE Dextera docta replet.
Non ità Sol terram radijs illuſtrat, & Aſtra,
Vt THOMAE ſplendent irradiata Manu.

Digitized by Google

Supèr quatuor Libros Meteororum.

EPIGRAMMA XXXV.

COngeminant Elementa duo ſumantia nubes:
Exhalat tellus, vnda vaporat aquis.
Hinc ſursùm Meteôra fricant ſe mixta pèr axem,
Hìnc ignes, glacies, fulmina, grando, niues.
Hæc generat Meteôra, trahens humentia, Phœbus;
Hæc eadem THOMAS Sol nouus explicuit.

Supèr duodecim Libros Metaphyſices.

EPIGRAMMA XXXVI.

NOn alitèr oculis Sol aſpicit omnia, terras
Circuit ignotas, circuit Oceanum;
Non alitèr rapidus Sol circumuoluitur, Annum
Signa relabentem pèr duodena regens.
Entia pèr Libros totidem ſpeculatur AQVINAS,
Luſtrat & incluſum quidquid in Orbe latet.

Cele-

Celebris Tractatus de Ente, & Eſſentia cum Commentarijs Thomæ de Vio Card. Caietani tùnc Adoleſcentis Ord. Præd.

EPIGRAMMA XXXVII.

ARdua ſi quæ res, ſi quid ſpeculabile, ſi quid
Scibile, Tractatu clauditur hoc celebri.
Aêris exiguos apices, ſubtilia puncta
Entis SOL THOMAS quæquè videre facit.
Sèd THOMAS alter quàm Caietanus acutus,
Omnia tàm Iuuenis ſi penetrare potens!

Supèr Libros Oeconomicos, octo Politicorum, & decem Ethicorum.

EPIGRAMMA XXXVIII.

NOn hìc tot Libros ſcribendi terminus; vltrà
THOMAS conſcendens erudit Oeconomum.
Regnantum monitor documenta ſalubria tradit
Quæquè Politiæ, Regibus apta dari.
Nèc præcepta minùs grauitèr Moralia tractat:
Hic SOL nòn tantùm luce, calore iuuat.

Digitized by Google

Supèr Geneſim.

Dimitte me, idm enim aſcendit Aurora. Gen. 32.

EPIGRAMMA XXXIX.

QVis tanti, res eſt incerta, Voluminis Author,
Angelicus THOMAS, Anglicus àn fuerit.
Dùm luctam nemo meliùs deſcribit Iacob,
Authòr AQVINE mihi viſus es Angelicus.
Quìn alij ſimilis, radianti Sole refulges,
Qui tùnc Auroræ nuntius extiterat.

Eius Myſteria tàm ſubtilitèr, ac diſcretè B. Papa Gregorius aperuit, ùt his nihil vltrà addendum videatur. S. Thomas in prologo ſupèr Iob.

EPIGRAMMA XL.

GRegorij THOMAS celebrat Moralià Magni,
Vltrà nil illis addere poſſe negat.
Ille quidèm MAGNVS, ſiſtens ùt Ioſua SOLEM,
Eloquij ponens iura verenda MARI.
Vltrò Virtutis prohibet conſcendere SOLI,
Atquè MARI fines tranſilijſſe ſuos.

Supèr

Supèr Pſalmos.

In Sole poſuit tabernaculum ſuum pſ. 18.

EPIGRAMMA XLI.

DIcitur in Solis medio Deus Arbiter Orbis
Auguſtam Sedem conſtituiſſe ſuam.
Nempè Dei decus æternum,lux aurea Solis
Tot verbis promit, quot vaga luminibus.
SOL alter Domino modulatur carmina laudes,
Quas Cithariſta priùs concinit ore Dauid.

Prima expoſitio ſupèr Cantica.

Nolite me conſiderare quòd fuſca ſim &c. Cant. 1.

EPIGRAMMA XLII.

SPonſa quòd infuſo palleſceret atra colore,
Noli mirari: Sol facit, ipſa refert.
Dentes, labra, genas, caput, aurea fila, capillos,
Cætera contexit membra colore nigro.
Dilectam Sponſam Sol offuſcauerat olim;
SOL nùnc illuſtrem, conſpicuamquè facit.

Secun-

Digitized by Google

Secunda expoſitio ſupèr Cantica recentèr reperta, & typis mandata à P. Magiſtro Innocentio Pincino Ord. Præd.

EPIGRAMMA XLIII.

CAntica, quæ deerant, Pincine, reperta recentèr
Edita diuulgas eruta dè tenebris:
Cantica perdiderat quæ ſcripſit Dextera THOMAE;
Dextra ſagax læthi è faucibus eripuit.
Nòn Te fama loquax, nequè Cantica grata ſilebunt;
Dulcia laudabunt Cantica ducta ſono.

Scribens ſupèr Iſaiam, SS. Petrum, & Paulum viſibilitèr apparentes conſulit.

EPIGRAMMA XLIV.

DIctum Iſaiæ Vatis meditatus AQVINAS,
A ſuperis animo ſupplice poſcit opem.
Suplicis arbitrio Cælo venere Magiſtri,
Scribendi certos edocuere modos.
Immiſſam THOMAE doctrinam cælitùs, ergò
Inuida lingua nega, ſi tamèn ipſa potes.

In

In difficultatibus locorum S. Scripturæ ad Orationem ieiunium adhibebat.

EPIGRAMMA XLV.

VT penetret ſecreta Poli ieiunat, & orat;
Paſcitur ille minùs, ſed ſapit ille magìs.
Vſque adeò ſtudijs ieiunia ducere prodeſt;
Mens ieiuna capit quidquid onuſta nequit.
Non ea, quæ fuerit cœnis ſaturata Luculli,
Mens ſapit Angelicis proxima Sola choris.

Flagris ſibi etiàm ſanguinem eliciebat.

EPIGRAMMA XLVI.

NOn ſatis eſt tenui ieiunia ducere menſa,
Vt iuuet in ſeſe flagra mouere manu?
Quàm diſpar viſus ſub tempeſtate cruenta
SOL quondàm pulcher, ſed modò ſanguineus!
At cùr innocuos repetitis ictibus artus
Percutit? heù tanti Scire laboris erat.

Supèr Ieremiam, Threnos, ſeù lamentationes.

EPIGRAMMA XLVII.

PAngit Ieremias tot carmina mixta querelis,
Deplorans Populi triſtia fata ſui.
Hæc lamenta ſupèr, gemituſquè reflectit AQVINAS;
In lacrymas frontis lumina ſpontè fluunt.
Flet mala, flet Solymæ culpas cùm flente Propheta:
Dic vbi non lacrymæ, ſi quoquè SOL gemuit?

Supèr Matthæum, & Ioannem.

Generationem eius quis enarrabit? Iſaiæ 53.

EPIGRAMMA XLVIII.

QVis narret? Domini Matthæus origine vitam
Narrat ab humana, geſtaquè clara refert.
Ioannes genitum diuina ab origine Verbum
Diſſerit, ùt natum Patris & è gremio.
Sèd quam diuiſim ſcripſerunt, Solus AQVINAS
Naſcentem Sobolem monſtrat vtrcquè modo.

Edi-

Commentaria ſupèr Marcum, & Lucam deperdita perierunt.

EPIGRAMMA XLIX.

EDidit in Marcum Librum diuinus AQVINAS,
Edidit in Lucam par ſtudioſus Opus.
Par Opus hoc alijs, tanto dictante Magiſtro
Dignum; quin lumen grande, Volumen erat,
Et Lux Ingenijs clariſſima, filia SOLIS:
Proh dolor! at vaga Lux perdita diſperijt.

De Catena Aurea in quatuor Euangelia ex dictis SS.PP. miro artificio concinnata memoritèr.

EPIGRAMMA L.

OMnis AQVINATI Doctori Gloria cedat;
Flumine verborum tu Cipriane potens:
Ambroſiam fundens, Leo tu quoquè Maxime, cuius
Lingua melle fluit dulcius eloquium.
Ille triumphat adhùc: vinctos trahit ille Catena
Vos omnes, omnes Aurea Vincla ligant.

Digitized by Google

Hercules Gallicus.

EPIGRAMMA LI.

GAllicus Alcides ſpargebat ab ore Catenam
  Auratam, THOMAS ſpargit ab ore nouam
Hæc Patres omnes nexu complectitur vno,
  Quos nexu ſociat nobiliore Fides.
Lector amice, precor, nectas vtramquè Catenam,
  Illa homines, dices, complicat iſta Deos.

Angelus habens catenam magnam in manu ſua
Apocalypſis 20.

EPIGRAMMA LII.

TE meritò Angelicum Doctorem buccina famæ
  Publicat, & nomen tollit ad aſtra nouum.
Viderat Angelicum Procerem volitare Ioannes,
  Et Draco, quem forti compede ſtrinxit, erat.
Credo equidèm, potuitquè ligare catena Draconem.
  Mille TVA errorum Monſtra CATENA ligat.

Supèr omnes Epiſtolas D. Pauli, & ſeptem alias Canonicas.

EPIGRAMMA LIII.

SCitu perplexos ſenſus manifeſtat AQVINAS;
Olli nàm Pauli litera nota patet.
Nota patet tantùm, quam ſcripſit, Epiſtula, quantùm
Mens humàna capit, vèl capit Angelica.
Sic THOMAE teſtatur, & inquit Apoſtolus idem;
Cùm fantur cæli dogmata Sacra ſimùl.

Supèr Apocalypſim.

Vidi Angelum deſcendentem de cælo habentem clauem Abyſſi. Apoc. eodem cap. 20.

EPIGRAMMA LIV.

HIc quot verba Liber, totidèm Myſteria claudit;
Arcanis plenus, plenus Imaginibus.
Aliger è celſo THOMAS deſcendit Olympo,
Abdita qui reſeret nulla adeunda via.
Huius habet clauem ſecreta tegentis Abyſſi
Angelicus THOMAS, quin & Abyſſus erat.

Diſ-

Diſcurſus pro Quadrageſima, Sermones prò dominicis diebus per annum, de Sanctis, & octo Libros Concionum compoſuit Eloquentiſſimus in Prædicando.

EPIGRAMMA LV.

COmpoſuit plures nòn tantùm Dextera Libros :
Sèd lepor, & fandi gratia multa datur.
Teſtor inaſſueto communia gaudia plauſu ;
Pendent ore vno millia multa virûm.
Aurea vena fluit, fluuius cadit aureus ore ;
Nèc mirum : SOLEM Mercurius ſequitur.

Poſt Concionem ſanat Mulierem fluxu ſanguinis laborantem in Templo D. Petri Romæ.

EPIGRAMMA LVI.

SAnguinis vnda fluit, ſed THOMAE temperat vndã
Veſtis, vbi ſurgunt Templa ſuperba Petro.
Aegrotos Petrus ſolâ ſanauerat vmbrâ,
Romani Princeps vnicus Imperij.
Cur quoquè non vmbrâ veſtis ſanauit AQVINAS ?
SOL THOMAS vmbram, credite, nòn habuit.

Vigilia

Vigilia Natiuitatis Domini Hebræos conuertit ad Fidē.

IICC

EPIGRAMMA LVII.

PErſtringit mentes, inſidaquè pectora cogit,
Pectora nutriuit quæ genus Iſacidum.
Duros Iudæos, obſtinatoſquè reducit
Tempore, quo Ieſus naſcitur in ſtabulo,
O Vos felices, meliori ſorte beatos!
SOL Vos ad Chriſtum, nòn vaga Stella trahit.

LICI

Iuſſu Vrbani IV. dictat officium SS. Corporis Chriſti.

EPIGRAMMA LVIII.

DIuinas Domini pangit de Corpore laudes,
Explicat ùt maneat frugis in orbe Deus.
Vt vox Angelica intonuit, tremit Orcus, & Aether.
Omnes ad TANTVM procubuere ſonum.
Sit dixiſſe ſatis, quòd Mundus vterquè recumbit;
Ad THOMAE TANTVM ſubditus ERGO cadit.

An-

Angelus ſtans in Sole, vocans ad Cœnam magnam Dei, Apoc. 19.

EPIGRAMMA LIX.

AD Cœnam gentes, populoſquè vocauerat Agni
Aliger ingenti, terribiliquè ſono.
Fixerat in gremio Solis lucente curulim,
Sole ferebatur prætereunte ſimùl.
Aliger hic, THOMAS; tantùm ſed diſpar in vno:
In cuius medio pectore Sol habitat.

Aperuit Ioſeph vniuerſa horrea. Gen. 41.

EPIGRAMMA LX.

PRæualuit caritas totum dominata per Orbem,
Vrbes in gyrum de populante fame.
Omnia tunc Ioſeph reſerauerat horrea mundo,
Opprimeret nullos vt ſaturata fames.
Sèd THOMAS Cæli patefecerat Horrea, pandens
In niueo frugis qui latet orbe Deum!

Diſputaturo de Euchareſtia ſuprà dentes dens alius enaſcitur.

Dentes tui ſicut greges tonſarum. Cant. 4.

EPIGRAMMA LXI.

PRodigium! dentes ſuprà dens naſcitur alter,
Dicite, quæ tantæ myſtica cauſa rei?
Cantica per dentes Doctores (teſtis AQVINAS)
Signant: cæleſtes comminuere cibos.
Altaris pandens Myſteria celſa, triumphas
Doctores alios Doctor AQVINE ſupèr.

Supèr duas Decretales Innocentij III. editas in Concilio Lateranenſi.

EPIGRAMMA LXII.

INſtituere Patres Magno ſub Judice Romæ
In Lateranenſi Dogmata Concilio.
Dominicus pulſis erroribus adfuit, vltrò
Fundamenta locans Relligionis ibi.
Corpore ni potuit præſens, luſtrauit AQVINAS
Poſteà Doctrinæ Lumine Concilium.

Digitized by Google

Supèr Dionyſium de Diuinis Nominibus, & de Cæleſti Hierarchia.

EPIGRAMMA LXIII.

AEthereas Sedes Dionyſius explicat Author,
Et quæ conueniant nomina digna Deo.
Nomina nota cui Diuina? Hierarchia nota
Vèl cui Cæleſtis, congeminata Choris?
THOMAE: qui ſuperis, geſtis, nèc moribus impar
Ingenium meruit, nomen & Angelicum.

Supèr Boetium de conſolatione, de Trinitate, & de Hebdomadibus.

EPIGRAMMA LXIV.

PLurima ſcripſiſti meritò diuine Boeti,
Grande Seuerini Nominis ipſe decus.
Iàm tua fama volat ſertis ornata Poëſis,
Illuſtris Calamo, ſanguine, morte, fide.
At magè fama volat lauris redimita pèr Orbem,
Cum THOMAE pennis Angelicis vehitur.

Magnum

Digitized by Google

Magnum Volumen Quæſtionum diſputatarum Pariſijs, & in Italia, continens Quæſtiones 63. Articulos 482.

Ego Sapientia effudi flumina Eccleſ. 24.

EPIGRAMMA LXV.

FLumina Doctrinæ THOMAE ſapientia fudit
Hìc, vbi more cadit præcipitantis aquæ:
Eloquio Rhodanum ſuperat, rapidumquè Garumnam,
Prætèrlabentes gurgite vincit aquas.
Nòn sìc Eridanus furialibus irruit vndis,
Hèc tuus intumuit Roma ſuperba Tibris.

Quodlibeta, vèl Placita D. Thomæ centum digeſta Quæſtionibus, commendata à Ptolomæo in Chronicon, Epiſcopo, Ord. Præd.

EPIGRAMMA LXVI.

GOrgonios centum Dubia inuoluentia nodos,
In THOMAE Placitis cuncta ſoluta legis.
Doctrinâ clarus, facundus & arte docendi,
Nunquàm adeò faciles viſus habere modos.
Nòn etenim ſolùm THOMAS ad Vtrumquè paratus;
Ad Dubia, ad Varia, ad QVODLIBET aptus erat.

Digitized by Google

Ingens Volumen ſeptuaginta trium Opuſculorum.

EPIGRAMMA LXVII.

QVi paritèr magno congeſſit Opuſcula Libro,
Ingenti Famæ concelebrata ſono:
Hæc immortalem, plauſu laudata perenni,
Authorem poterant reddere ſola ſuum.
Sed malè degeneri dicuntur OPVSCVLA voce;
Quodlibet eſt THOMAE grande docentis OPVS.

Intèr quæ de Eruditione Principum Libri Septem.

Vt erudiret Principes eius ſicùt ſemetipſum &c. Pſ. 104.

EPIGRAMMA LXVIII.

MIſit Rex ſeruos, & compede ſoluit Ioſeph,
Vt Regnatorem noſceret Aula ſuum:
Inſtrueret Regni Proceres, Dominoſquè potentes,
Vt quoquè prudentes redderet vſquè Senes.
Ioſepho ſimilis THOMAS, quìn maior eodem,
Mundi Primates cælitùs erudijt.

De

Digitized by Google

De Regimine Principum ad Regem Cypri, & de Regimine Iudæorum ad Duciſſam Brabantiæ.

EPIGRAMMA LXIX.

COrripit Imperij moderantes frena, reſoluit
Cætera, quæ ſpectant Regis ad officium,
Iudæis Princeps, ſi ſeruantiſſimus æqui,
Mitis vt imponat iuſta tributa, monet.
Adiuuit ſolùm Regnum Pharaonis Ioſeph;
Hic Populos omnes, omnia Regna iuuat.

Liber contrà Impugnatores Religionum à Clemente IV. approbatus tanquàm catholicus, & contrarius damnatus ùt hæreticus.

EPIGRAMMA LXX.

IN faciem THOMAS ardentior impete Zelo
Reſtitit, ùt cauſam Religionis agat.
Vuilelmum fregit, frangentis ſcripta probauit
Clemens, Vuilelmum damnat ùt Hæreticum.
Vuilelmus Chriſti ſeruos nimis improbus odit:
Quàm falsò SANCTI Nomen AMORIS habet!

Digitized by Google

Liber contrà retrahentes Homines ab ingreſſu Religionis.

EPIGRAMMA LXXI.

PRo propriâ meliora Domo nòn verba loquutus
Romani Princeps Tullius eloquij;
Vt THOMAS Fratrum prò libertate tuenda
Inuehitur, calamo qui velùt enſe furit:
Nàm SOL mutatum texit ferrugine vultum;
Ardet, & æſtuat, & fulminat, ore tonat.

De ſumma contrà Gentiles iuſſu Sancti Raymundi tertij Generalis Ord. Præd. edita à Diuo Thoma.

EPIGRAMMA LXXII.

DVm Raymũde iubes, THOMAS pia iuſſa capeſſit,
Vt contrà Gentes ſcriberet ille Libros:
Heroes gemini, doctrinâ magnus Vterquè;
Tu Mundi Radius, SOL tamèn alter erat.
Hæc tua ſit laus, ſupremi quoquè culmen honoris:
SOL Radio paret, ſubditus atquè iacet.

De

De eadem Summa diſtincta in Capita 463.

EPIGRAMMA LXXIII.

AMphitryoniadem quid tantum Græcia iactat?
Alcidis renuit ſternere Dextra duos;
Vincere vix potuit grauidam ſerpentibus Hydram,
Quamuis fulmineo cingeret enſe latus.
THOMAS Errorum Gentilia Monſtra retundit:
In CAPITA illa licèt centuplicata, cadunt.

Franciſcus Ferrarienſis Generalis Mag. Ord. Præd. Inſignis Commentator Librorum contrà Gentiles.

EPIGRAMMA LXXIV.

INſignis Franciſce, cui cognomina Ferrum
Condidit; àſt Aurum plurimum ab ore fluit.
Vox adamante ſonat, ſtrepitans cui ferrea vox eſt,
Enſis cui calamus, Dextera fulmen erat.
Extremam Gentes formidauere ruinam,
Cùm tàm terribilis Miles in arma ruit.

De

Digitized by Google

De ijſdem Libris traductis in linguam græcam à Demetrio Cidonio, qui etiàm 1. & 2. partem Summæ Theologicæ, & Vitam S. Thomæ græcam fecit.

EPIGRAMMA LXXV.

FAcundi Græci ſempèr ſpreuere Latinos;
Qui vellet Latio cedere, nullus erat.
Angelicum nòndùm THOMAM audiuere loquentem,
Nèc contrà Gentes conſuluere Libros.
At poſtquàm inſcriptum græco Sermone Volumen
Legerat; obſtupuit GRAECIA, conticuit.

De ijſdem translatis in linguam hebraicàm à Ioſepho Maria Ciantes Epiſcopo Ord. Præd.

EPIGRAMMA LXXVI.

COntrà Gentiles vulgatos perlege Libros
Quiſquis ades, doctus ſi cupis eſſe magis;
Quos Romanorum veteri de ſtirpe Ciantes,
Vir pius in linguam tranſtulit hebraicam.
Hoc Opus haùd dubites Diuinum dicere: cœpit
Numinis ore loqui; eſt addita Lingua Dei.

S.Tho-

S. THOMAS eoſdem Libros componens in Ectaſim rapitur frequentèr.

EPIGRAMMA LXXVII.

Mens vnà ſubitò fertur cum corpore ſurſùm
 Aêra per medium, celſa pèr Aſtra volans.
Nàm quotiès ſcribit, totiès ad ſydera tendit;
 Et cum mole Animus corporis alta petit.
Non miror; ſcribens ſi cælos vertice pulſet:
 Scripſit quæ in Cælis audijt, & didicit.

D. THOMAE ſcribentis Dextera Lucernæ flammam adurentem non ſentit.

EPIGRAMMA LXXVIII.

Romulidum errantem Dextram fortiſſimus Heros
 Spontè dedit flammæ; Sceuola nomen habet.
Sed THOMAS nolens, dùm mente pèr aſtra vagatur;
 Dat dextram, medio proſilit igne manus;
Nèc ſenſit victrix incendia Dextera: Flammas,
 Quæ non peccauit Dextera, non timuit.

EPIGRAMMA LXXIX.

INcipit attento meditari plurima vultu;
Incipit inuictam tangere flamma Manum,
Nec tamèn (in ſuperos oculis, & corpore raptus)
Exardeſcentem ſenſerat ille facem.
Ignis debuerat victricem lambere Dextram,
Immortalem nòn vrere flamma Manum.

EPIGRAMMA LXXX.

QVæſtio difficilis rapit in ſublimia mentem;
Nèc ſentit flammam ſolicitata manus;
Flamma licèt rapidis ſubcreſceret aucta fauillis,
Serperet ac iuncto fomite flamma vorax.
Ilicèt eloquij ſcribendo flumina ſpargit
Dextera, nèc flammas intemerata pauet.

Digitized by Google

EPIGRAMMA LXXXI.

CIngitur intereà ſcribentis Dextera flammis;
Dextera flammiuomis nòn hebetanda globis:
Lædere non audens fertur ſuffuſa pudore
Flamma verecundo continuiſſe minas.
Errabat tentans ſcribentem lædere SOLEM:
Crede mihi, Lucem perdere flamma nequit.

EPIGRAMMA LXXXII.

DExtera, quæ totiès lauros, & ſerta ferebat
Victima procumbet depopulanda rogo?
Fœmina pulchra oculis, & formoſiſſima vultu
Pulſa foris, via quà libera, teſtis erat;
Nòn voluit leuitèr Vulcanus lædere flammis,
Quæ quondàm Venerem vicerat igne, Manum.

Digitized by Google

EPIGRAMMA LXXXIII.

PRò ſuperìs contrà pugnabat Dextera Gentes:
Quæ ſuperis ſeruit nòn timet illa Manus.
Paulatìm creuit flammis creſcentibus ardor;
Pungere flamma tamèn nòn fuit auſa manum,
Ni fallor, Dextram victricem flamma veretur;
Non fuit in Dextra ſenſus, in igne fuit.

Primum, & ſecundum ſcriptum ſupèr quatuor Libros ſententiarum Petri Lombardi.

Tertij ſcripti ſupèr Primum ſententiarum meminit Ptolomæus qui ſuprà, Diſcipulus D. Thomæ.

EPIGRAMMA LXXXIV.

CVr Petri Libros totiès exponis AQVINE?
Sèd cùr tèr Primum, nòn ſemèl, atquè iterùm?
Teſtificatur enìm Ptolomæus (nobilis Vrbis
Lucenſis, nèc nòn SOLIS Alumnus erat)
Nòn eſt cùr Libros aliorum, & ſcripta ſequaris:
Si Maior, Priſcos deſere, Te ſequimur.

De

De Summa Theologica contexta Quæſtionibus 512.
Articulis 2654.

EPIGRAMMA LXXXV.

MIrantès ſummam, Magnus quam ſcripſit AQVINAS,
Obruimur rebus, obruimur numeris.
Sexcentos, & quinquaginta, & quattuor Hic bìs
Mille Liber ſuprà continet Articulos.
Non tot habet Cælum ſtellas & ſemina lucis;
Non tot Sol radios, Lumina Phœbus habet.

Eam S. Thomas morte præuentus nòn abſoluit relinquens imperfectum Tractatum de Pœnitentia.

EPIGRAMMA LXXXVI.

STringit Summa breuis totum quod continet Orbis;
Omnibus in triplici peruia Parte manet.
At cùm contriti cordis deſcriberet artes,
Tendere plùs vltrà mors inimica negat.
Quis neget Angelicam poſthàc hanc dicere Summam?
Principium duxit, fine ſèd illa caret.

Pœni-

Pœnitentia vocatur ſecunda Tabula pòſt naufragium.

EPIGRAMMA LXXXVII.

SVmma velùt quatuor Paradiſi Flumina currit,
Morc rigans terram præcipitantis Aquæ:
Oceanum potiùs voluiſſes grande vocari,
Dulcis & eloquij, ſed ſine fine Mare.
Eſt Mare Virtutum Themiſtica Summa: ſecundam
Sed pòſt nòn reperis Naufragium TABVLAM.

Quatuor Summæ Theologicæ Volumina, quatuor Mundi Partes.

EPIGRAMMA LXXXVIII.

EN Mundi Partes. In PRIMA PARTE videtur
SOL THOMAS Oriens alta pèr Aſtra Deo.
Vt ſtridens Aquilo borealis, PRIMA SECVNDAE;
Frigeſcit Vitium, panditur omne malum.
Altior in trina Virtute SECVNDA SECVNDAE;
TERTIAM vbi ſcribit SOL cadit Occiduus.

Digitized by Google

Thomas de Vio Card. Caietanus Ord. Præd. acutiſſimus Interpres ſummæ Theologicæ.

EPIGRAMMA LXXXIX.

VT Caietanum ſcribentem vidit AQVINAS,
Præclaræ cernens Indolis Ingenium;
Hic mihi ſurripuit mentem, præcordia, ſenſus,
Nomen, Doctrinam, quidquid & intùs erat,
Aequalem inueni (dixit) cumquè Vnicus eſſem
Iàm dictus THOMAS, HIC erit alter EGO.

EPIGRAMMA XC.

HIc ille eſt THOMAS toti celeberrimus Orbi,
Doctrina ſummus, nèc pietate minor.
Plùs Aquilis penetrans volitantibus ocyor vltrà,
Mortales ſuperans tempore quoſquè ſuo.
Murice qui tinctus, magè clarus acumine fulſit,
Qui Phœbi lucem vicerat Ingenio.

Idem

Digitized by Google

Idem Caietanus dictus ſecundus THOMAS.

EPIGRAMMA XCI.

CAietane Decus noſtri, vox omnibus vna eſt,
Qua verus THOMAS diceris eſſe alius.
Alter eras THOMAS in nomine, in omine, in omni;
Indole, Doctrinâ, more, pudicitiâ.
Eſſet nè THOMAS ſolus, Tu ſurripis Illi;
Eſſes nè Primus, ſurripit Ille Tibi.

De Additionibus ad Tertiam Partem.

EPIGRAMMA XCII.

QVæ Summæ deerant, Cælis Authore recepto,
Addita de ſcriptis cuncta fuere ſuis.
Depictas tabulas ſi nòn perfecit Apelles,
Nulla linire poteſt ingenioſa manus.
Quis Solis lucem ſuppleret? vel quis AQVINE
Ritè tuam Summam, Tu niſi perficeres?

Iuſſi

Iuſſu Gregorij X. pergens ad Concilium Lugdunenſe moritur in via.

EPIGRAMMA XCIII.

ERrores varios debellaturus AQVINAS
Cogitur ad magnum pergere Concilium.
Siſtè gradum, morieris, ait mors inuida THOMAE;
Inſtrumenta capit ſanguinolenta necis,
In cor crudelis fulmen vibrat; occidit Ille:
SOL erat; & faciens Phœbus iter, moritur.

EPIGRAMMA XCIV.

VErtere nòn ſatis, & muros, & tecta bipenni?
Non homines ſat erat ſternere falce domi?
Quid ſæuire iuuat pèr compita tuta viarum?
Extemplò motos illaqueare pedes?
Horrida mors perimis quid euntem? credidit illum
Cæca Viatorem: qui Angelus alter erat.

EPIGRAMMA XCV.

SIccinè funeſtis mortis SOL occidit vmbris?
Et ſedet in SOLIS pallidus ore color?
Lumina Concilij SOLEM gemuere cadentem,
Extinctum terris indoluere iubar.
Sèd quamuis moriatur, & abſens corpore: THOMAE
Concilio Virtus, SVMMAQVE ſufficiet.

Non intrà ſepta Ciuitatis, ſèd extrà caſtra crucifixus Dominus, vt Crux Chriſti non templi eſſet ara, ſed mundi &c. Leo Serm. 8: de Paſs.

EPIGRAMMA XCVI.

MIramur, mortem vitæ ſi ſuſtinet Author,
Extra ſi Solymæ Victima ſepta cadit?
Miramur, pariter ſi THOMAS Ordinis extrà
Septa ſui graditur, vel moriturus abit?
Ille Orbis reparator erat, non Vrbis: & Iſte
Vnius haùd Doctor Relligionis erat.

Tertiò

Digitized by Google

Tertiò Cantica Canticorum exponens migrauit è vita.

EPIGRAMMA XCVII.

DVm Sponſi, Sponſæquè cupit deſcribere amores,
Heù ſubitò thalamus vertitur in tumulum;
Inceptum nèc ſoluit Opus (totum quis Amorem
Dicat) Sicquè docet quid ſit amare, mori.
Concœptum meliùs moriens expreſſit Amorem.
Totus Amor, claudat lumina, totus erit.

EPIGRAMMA XCVIII.

VIcinus morti Sponſi meditatur Amores,
Et repetit cantus. dulcia verba, ſonos.
Nòn ſic argutat voces Melopæa canendo,
Nōn alitèr torto gutture cantat Olor,
Nòn potuit finire ſonos: vbi Cantica Sponſæ
Deficiunt, cantus Angelici incipiunt.

Tanquàm Sponſus procedens de Thalamo ſuo, pſ. 18.

EPIGRAMMA XCIX.

Ægrotus ſternit languentia membra cubili;
 Febribus æſtuat, àt languet amore magis
Dulciſonas intèr voces, & Cantica riſit,
 Sed Sponſæ figens oſcula mille labris.
In lecto moritur Sponſam amplexatus amantem:
 SOL tanquàm Sponſus ptodijt è thalamo.

Ad illa verba Cantici, Veni Dilecte mi, egrediamur in Hortum, pergit iu Cælum.

EPIGRAMMA C.

MI Dilecte veni, ſimùl egrediamur in Hortum.
 Reſpondit THOMAS protinùs, en Venio:
Stèllatos intèr flores, & gramina lucis
 Ducemus lætos & ſine nube dies:
Odi fœmineos in terris natus amores,
 Vt frueret tecum Sponſa beata Polis.

Finis Libri ſecundi.

LIBER

LIBER TERTIVS.

IN hoc tertio Libro præcipua de D. THOMA exarantur encomia. Plurima congeſſit diligenti diſquiſitione Paulus Frigerius. Sed ætas non ſufficeret ad omnia velocitèr legenda, multominùs tranſcribenda. Pauca perſtringam, ùt àb vno vèl altero reliqua miſſa facilè deprehendas. Incipiam autèm à Chriſto Domino percurrendo vſquè ad imitamenta, & adumbrationes aliorum, velùt è puriſſimo fonte totius Veracitatis hinc indè diffuſos riuulos. Nempè fideles Aſſeclæ ſtrenuè contendunt ad exemplum optimi Ducis.

EXCVSATIO.

AVſa nimìs cecinit ſublimia Sacra Poëſis;
Carmine quàm vili, quàm leuiore ſtylo!
Nùnc maiora canet SOLIS Præconia; forſan
Vt lapſu pœnam, sèd grauiore, luat.
Parcite, ſi quis amor; magnis cadet Icarus auſis,
Poſthàc Lethæis contumulandus Aquis.

Cruci-

Crucifixus iterùm, atquè iterùm Thomam alloquitur dicens, Bene ſcripſiſti de Me.

EPIGRAMMA I.

SPina coronabat, quam cingunt ſydera, frontem;
De Cruce pendebat, qui regit Aſtra manu;
Poplite quem flexo contemplabatur AQVINAS;
De Me ſcripſiſti quàm benè, vox reſonat.
Hoc Epigramma caret conceptu; clauſula non eſt.
Qui meliùs poſſit dicere nullus erit.

EPIGRAMMA II.

SI benè ſcripſiſti de Chriſto, quis benè de Te
THOMA? ſcripta poteſt quis celebrare tua?
Tu benè ſcripſiſti de Chriſto, Iudice Chriſto,
Et tua ſunt, Chriſto Iudice, Scripta bona.
Nemò ergò melius de Chriſto ſcribere, Scriptis
Dequè tuis meliùs dicere nemo poteſt.

EPI-

EPIGRAMMA III.

DIuini THOMAS reſerat myſteria Verbi;
Quod ſe virgineo clauſerat in gremio.
Humanos ſuprà ſenſus Diuina loquutus,
De Chriſto Angelicis ſcripſerat ille nodis.
Scripſerat ille notis tanto ſic Numine dignis,
De Chriſto ùt meliùs ſcribere nemo queat.

Vidit Deus Lucem quod eſſet bona, Gen. 1.

EPIGRAMMA IV.

ECce noui Phœbi ſplendor, noua Solis Imago;
Immò nitet Phœbo penna coruſca magis.
Lux micat, & nunquàm caligine cingitur atra;
Doctrinæ ſempèr creſcit in orbe nitor.
Eſt bona nimirùm noſtri Lux aurea SOLIS;
Nam videt hanc Lucem, laudat & ipſe Deus.

Lux

Lux iure prima laudatur, quoniàm ipſa facit, ùt etiam cætera Mundi membra digna ſint laudibus.

Ambroſius in Examer: Lib. 1. c. 9.

EPIGRAMMA V.

LAudatur Lux prima, quia ùt laudentur abundè
Mundi tàm pulchi cætera membra, facit.
Cuncta creata ſuis nox tetra inuoluerat vmbra;
Lux redit, & redeunt omnia pulchra oculis.
SOL meritò à Domino primus laudatur AQVINAS:
Luce Scholas replens, omnia laude replet.

Tenebræ factæ ſunt ſupèr vniuerſam terram.
Matth. 27.

EPIGRAMMA VI.

VIndex humanæ Sobolis Crucis arbore pendet,
Saucia laxantur bracchia vulneribus;
Et Sacra præcingit ſpinarum tempora Sertum,
Membra cruentàto fuſa liquore madent.
Sol obſcuratur cùm de Cruce pendet Ieſus;
SOL THOMAS faſtu candidiore nitet.

Infer

Infer digitum tuum hùc,& vide manus meas &c. *Io.* 20.

EPIGRAMMA VII.

QVis THOMAS ſimiles dicat ? Non credidit Alter,
Explorans durâ vulnera Sacra manu.
Scribentem Fidei myſteria celſa latentis
Elogijs Alium tollit ad Aſtra Deus.
Confer vtramq; Manum, Thomam, rogo, confer, vtrumq;
Ille Latus tetigit, Cor rapit iſte Dei.

Non enim qui ſeipſum commendat ille probatus eſt, ſed quem Deus commendat. 2. *Corinth.* 10.

EPIGRAMMA VIII.

QVi ſe commendat multum, non ille probatus;
Quin faſtu turgens ambitioſus erit.
Quem Deus ore ſuo commendat, hic omnibus vnus
Eminet, & dignus laude videtur Homo.
Quàm meritò, mi Chriſte, tuus laudandus Aquinas ?
Quem Tu commendas, Ille probatus erit.

Quàm ergò mercedem accipies ? Non aliam niſi
Te Domine, reſpondit.

EPIGRAMMA IX.

QVàm benè ſcripſiſti ! qualem tibi iure rependam
Mercedem ? ſcriptis præmia digna tuis ?
Non alias, reſpondit, opes. nèc munera poſco ;
Nil, niſi Te Donum poſtulo Chriſte meum.
Et meritò ; tantum pretioſa Volumina Donum,
Scriptaquè non aliud tàm pretioſa merent.

EPIGRAMMA X.

ELige, Virtutis merito datur optio magnæ
Libera mercedis, munera digna pete.
Te præter, mi Chriſte, nihil, nihil eligo, dixit,
Si plùs eligeret, quàm minùs eligeret !
Si quæſiſſet opes, aliud voluiſſet AQVINAS,
Quàm Cæli Dominum ; ſcripſerat Ille malè.

An-

Digitized by Google

Angelorum ſeruit attentio.

Docente Paulo, etiàm Seraphim addiſcit Cirillus in Lib. Theſauri:

EPIGRAMMA XI.

CVm Thomas loquitur: denſo volat agmine pubes,
Aligerumquè cohors obſequioſa ruit.
Pandit anhelantes aures, myſteria diſcit;
Suſcipit attentis aurea dicta modis.
A Paulo quondàm, ſèd nùnc (ſi dicere fas eſt)
Doctore à THOMA vèl didicit Seraphim.

Da nobis quæſumus, & quæ docuit intellectu conſpicere,
& quæ egit imitatione complere:
Eccl. in Collecta.

EPIGRAMMA XII.

VNica Dominici Proles quid docta ſuperbis?
Nonne vides THOMAM perdere poſſe Ducem?
Euaſit Doctor communis, & omnibus idem
Proficuus; ſoli nòn tibi SOL micuit.
Quæ docuit THOMAS Eccleſia tota precatur
Vt capiat: tantæ hæc Vtilitatis erant.

Digitized by Google

Nullum fuit ſcriptorum genus,in quo non eſſet S.THOMAS diligentiſſimè verſatus. In Off.

EPIGRAMMA XIII.

ABdita nulla latet,res nulla recondita THOMAM;
Singula luſtrarat, quæ docuere Senes.
Quidquid erat demùm Priſcis memorabile dictu
Sciuit, Scriptorum legerat omne genus.
Non Liber inuentus, fuerit quìn mente repoſtus;
Ampla videbatur Bibliotheca Caput.

Quidquid ſciuit, non tàm ſtudio partum,quàm diuinitùs traditum accepit: Ibidem.

Dixit Deus: fiat Lux. Et facta eſt Lux. Gen. 1.

EPIGRAMMA XIV.

NOſtro Doctrinæ SOLI lux cælica fulſit;
Quæ nòn humano prodierat ſtudio.
Lux fiat Aſtripotens ab origine iuſſerat Orbis;
Protinùs illuxit facta, iubente Deo.
Splendenti lucem Soli Deus indidit olim;
A ſolo lumen Numine SOL recipit.

Memo-

Digitized by Google

Memoria fuit incredibili adeò, ùt res omnino diuerſas vno tempore quatuor Amanuenſibus dictaret. Ibid.

EPIGRAMMA XV.

PEr quatuor Mundi diffundit Lumina Partes
Purpureo Titan ùt mouet axe diem;
Orbem qui vultu radiante recurrit, eodem
Tempore SOL THOMAS peruolat ore magìs;
Nàm quatuor ſpargit Scriptoribus ocyor vno
Tempore Doctrìnæ Lumina clara ſuæ.

Sinè vllo prorsùs errore ſcripſit. Ibidèm.

Diuiſit Deus lucem à tenebris, Gen. 1.

EPIGRAMMA XVI.

GLoria contingit paucis hæc: vindice lima
Nòn hic eget; trutinâ nòn opus, atquè notâ;
Doctrinam, nobis quam partam cælitùs olim
Tradiderat, renuit commaculare manus.
Scripſerat innumeros Libros errore carentes:
Diuiſit Lucem sìc Deus à tenebris.

Peſtiferæ

Digitized by Google

Peſtiferæ ſuperbiæ nunquàm perſenſit ſtimulum . Ibi.

EPIGRAMMA XVII.

LVcifer heù cecidit, nunquàm rediturus, Olimpo:
Ad lapſum properat qui nimis alta petit.
Nèc diuinus Amor pedibus ſuperaddidit alas,
Sed menti ſtimulos corda ſuperba dabant.
THOMAS nòn ſtimulos, non hæc calcaria ſenſit:
Hoc vno dempto, LVCIFER alter erat.

EPIGRAMMA XVIII.

DIſcite Mortales, quos vana ſcientia faſtu
Inflat, quos tumidos Ambitio exagitat.
Non vexat THOMAE veſana ſuperbia mentem;
Nunquàm perſenſit peſtiferos ſtimulos.
Maius in hoc vno meditabor Munere Munus;
Hoc vnum ſuperat Cætera Prodigium.

Quot

Digitized by Google

Quot Articulos ſcripſit, tot miracula patrauit:

Ioannes 22. in pub. Conſiſt.

EPIGRAMMA XIX.

GRandia ſunt, fateor, numeroſa Volumina, Libri
Multi: quæ ſcripſit plùs placet vna Manus.
Scripſerat Articulos quot, tot miracula fecit,
Vox Summi vetus eſt, veraquè Pontificis.
O Immortalem Dextram nuſquàm perituram!
Cuius ſunt omnes Prodigia ARTICVLI.

B. Thomas de Aquino fama clarus, vita clariſſimus.

Idem in Bulla Canonizationis an. 1344. Pont. 2.

EPIGRAMMA XX.

EN fama clarus, vita clariſſimus extat,
Mortales intèr moribus Angelicus!
Sic Sol in cœno dùm ſeſe ſæpè volutat,
Nòn tamèn indè luem contrahit, atquè lutum.
Nòn hunc nigra tegunt, nòn lurida nubila condunt;
Cæleſtem SOLEM nulla decet Macula.

Opera

Digitized by Google

Opera D. Thomæ vocantur Opera Dei, Ibidem.

Aut dimitte eis hanc noxam. aut ſi nòn facis dele me de Libro tuo quem ſcripſiſti. Exod. 32.

EPIGRAMMA XXI.

MOſem de Libro vitæ non Dextera delet;
Emendat Libros nulla litura Dei.
Nulla tuos ò Doctor inumbrat linea Libros
Scriptaquè mortali nòn abolenda Manu.
Sunt tua, vèl nè Dei hæc Opera Inclite THOMA?
Nòn tua, ſed potiùs crediderim eſſe Dei.

Nòn abſquè ſpeciali Dei infuſione perfecit Opera: Ibidèm.

EPIGRAMMA XXII.

MIrantur THOMAE veriſſima Scripta legentes;
Omnia præſenti ſunt operata Deo.
Non ego mirabor: ſiquidèm perfecta leguntur
Præcipuo Magni Numinis auxilio.
Sèd quid habet monſtri, vèl quæ res mira videtur,
Tàm benè ſi ſcripſit, quem Deus erudijt?

Digitized by Google

Ord. Præd. lucidus, & fructuoſus Palmes S. Thomas
Doctor egregius, & Almificus &c.

Clemens VI. in Bulla an. 1344. Pont. 2.

EPIGRAMMA XXIII.

QVem Manus Omnipotens plãtauit,& irrigat vndis;
Ordo eſt Dominici fertilitatis Ager.
Nullus vbi ſterilis, decíſus ab Arbore ramus
Nullus, vbi fructus, Lilia, Serta, Roſæ.
Frugifer, ò THOMA, Palmes tàm fertilis Horti
Maior es, Egregius Doctor, & Almificus.

Eccè plùs quàm Salomon Hic.

Innocentius VI. in Sermone de Diuo Thoma.

EPIGRAMMA XXIV.

FOrtis eras Salomon; Superauit Fœmina fortem
THOMAM non ſuperat; fortis es ergò minùs.
Diues eras; ſed thure Deum redolente negaras:
Hic pauper coluit; diues es ergò minùs
Doctus eras; quartum nòn percipis, & tria neſcis:
Omnia ſcit THOMAS; doctus es ergò minùs.

Verificatio eiuſdem Encomij in Summa Theologica.

Tria ſunt difficilia mihi, & quartum penitùs ignoro. Prou. 30.

EPIGRAMMA XXV.

PRIMA Aquilæ curſum, Myſteria, PRIMA SECVNDÆ
Inſidias colubri, crimina cuncta notat.
Fluctuat, ùt nauis vaga, vita; SECVNDA SECVNDAE
Teſtis; ſi deſit ſpes, Amor, atquè Fides.
Vir Chriſtus tranſit pèr viſcera caſta Puellæ
TERTIA PARS docuit. Non ſapit hæc SALOMON.

Hæc Doctrina præ cæteris, excepta Canonica, habet proprietatem verborum, methodum dicendorum, veritatem ſententiarum. Idem ibidem.

EPIGRAMMA XXVI.

DOctoris THOMAE Doctrina excelluit omni
In Vero, in Methodo, in Proprietate rei.
Quandoquidèm dubio procùl eſt Sententia vera,
Cùm recta methodo, propria verba ſonant.
Nàm quæ Doctores alios diuiſa fatigant,
Mirando THOMAS ordine ſolus habet.

Qui

Qui eam tenuit, nunquàm inuenitur à Veritatis tramite deuiaſſe. Idem Ibidem.

Quoniàm Angelis ſuis mandauit de te, pſ. 90.

EPIGRAMMA XXVII.

ARdua, nèc facilis via iuſti, Semita recti,
Deuiat à Veri tramite quiſquis homo;
Hinc Scopuli, lapides, & mille pericula ſurgunt;
Mille, ſed errantes itquè reditquè vias.
De Nobis THOMAE mandauit Conditor Orbis;
Scilicèt àngelicis portet ùt in manibus.

Qui eam impugnauit, ſempèr fuit de Veritate ſuſpectus. Idem ibidem.

EPIGRAMMA XXVIII.

NImirùm puris oculis eſt ſplendor amicus;
Eſt ægris oculis Lux inimica ſatìs.
O terræ viles animæ, tenueſquè vapores,
Audentes Solis contemerare facem.
Ite procùl nubes, tenebræquè recedite longè:
Splendentem Solem nubila diripiunt.

EPIGRAMMA XXIX.

NEmo cadit, ſi nemo velit: Sol fulſit AQVINAS
Impugnatores qui voluere, cadunt.
Nòn illis Phœbus nitidas conceſſit habenas,
Et nòn frena ſui Currus habere dedit.
Iàm SOLEM oppugnent, ac errent Aethere aperto,
Qui præter Caſum nil Phaêtontis habent.

Volumus, & iniungimus, ùt B. Thomæ Doctrinam tanquàm veridicam, & Catholicam Sectemini.

Vrbanus V. in Bulla an. 1367. *Pont.* 6.

EPIGRAMMA XXX.

TVrba Senum, Iuuenumq; ſimùl permixta ſequatur;
Sit poſthàc THOMAM deſeruiſſe nefas.
Sic iubet Vrbanus felici nomine Quintus,
Doctrinam veram, catholicamquè vocans.
O tu, qui THOMAE Doctrinam ſpernere ſuades,
Temnere Pontificis iura verenda caue.

O Tho-

Digitized by Google

O Thoma lumen Oculorum meorum, baculus Senectutis meæ. *Paulus IV.*

EPIGRAMMA XXXI.

FOrtunate Senex, præſtat cui lumina Phœbus;
Cui ſeruit Mundi, prò baculo, Columen!
Paule nimis felix, mihi crede, beatior omni
Principe: Non Paulus, ſed magis ipſe Polus.
Innixus THOMAM ſuprà, qui maior Atlante eſt;
Paule Polus verè, ſi tibi SOL Oculus.

Quintus Eccleſiæ Doctor inſtituitur à B. Pio V.

In Bulla an. 1567. Pont. 2. cum ſubſcriptione 35. Cardinalium.

EPIGRAMMA XXXII.

COnſpicuus quatuor Doctoribus almus AQVINAS
Iungitur, ex noſtris induperante Pio.
Hanc illi laudem Doctoris in ordine Quinti
Attribuit Quintus dictus & ipſe Pius.
Fluminibus Quatuor Paradiſi, gurgite magno
Virtutum reſonantem addidit Oceanum.

Apoſto-

Apoſtolicam Eccleſiam infinitis confutatis erroribus illuſtrauit. Ibidem.

EPIGRAMMA XXXIII.

CAtholicum THOMAS pulſis erroribus Orbem
Luminibus Phœbo clarior obruerat.
Sic Pius aſſeruit, qui deteſtanda Draconum
Frangit aquis Capita, & colla ſuperba premit.
Hæreticos contrà Dux inuictiſſimus Ille,
Angelico THOMAE qui ſimilis MICHAEL.

De Operibus D. THOMAE ab eodem B. Pio V. iterùm prælo mandatis Romæ.

EPIGRAMMA XXXIV.

ARmauit Venetum Auſtriaco ſub Marte Leonem;
Edomuit triplici fœdere Barbariem:
Iuſſerat Herculeam toto æquore ſtare Columnam,
Et Maris hoſtili ſanguine tinxit aquas:
Strenuus Odriſiæ frangebat cornua Lunæ:
Auget nunc SOLEM, multiplicatquè PIVS.

S.Tho-

S. THOMAS de Aquino Ord. Præd. Decus, & Catholicæ Eccl. Ornamentum. *Sixtus V. in Bul. an.* 1588. *Pont.* 3.

EPIGRAMMA XXXV.

REddimus ingentes grates, ò Sixte, tuorum
Et decus, & propriæ Relligionis honor,
Eminùs excedis natus de Montibus Altis;
Pectore, corde, animo celſior Empyreo.
Si THOMAS ſpendor Fidei, decor, ornamentum;
Tu Romanorum Gloria Pontificum.

Idem Sixtus V. Imaginem D. Thomæ pingendam curauit in Bibliotheca Vaticana cum hoc lemmate:

S. Thomæ de Chriſto ſcripta à Chriſto Crucifixo approbantur.

EPIGRAMMA XXXVI.

PIcturas celebres, & vaſta Volumina condis
In Vaticano Maxime Sixte iugo.
Sèd maius facinus; quos commendauit Ieſus
Dùm THOMAE Libros congeris Angelici.
Hac ſinè Picturâ THOMAE, Libriſquè; fuiſſet
Hæc tua tàm grandis Bibliotheca minor.

Angeli-

Angelicus Diuinæ Voluntatis Interpres. *Clemens VIII. in Breui ad Deput. Ciuit. Neapolit. an. 1603. Pſ. 12.*

Quis enim cognouit ſenſū Domini, aūt quis conſiliriuſ eius fuit? &c. Ro. 11.

EPIGRAMMA XXXVII.

COgnouit ſenſum quis, conſiliarius aut quis
Numinis excelſi cuncta potentis erat?
Reſpondet Clemens Octauus, ſydera frontem
Cui cingunt, Cæli cui patuere fores:
Nempè Voluntatis Diuinæ Interpres AQVINAS;
Ipſe eſt Scrutator fidus, & Angelicus.

Alijs miris modis S. Thomam extollit idem Clemens VIII.

Sol medius Planetarum.

EPIGRAMMA XXXVIII.

ANgelico THOMAE Clemens accomodat alas,
Laudibus inſolitis alta pèr Aſtra ferens;
Quà via pandit iter cælo patefacta Sereno,
Aldobrandinis ſplendida Syderibus.
Has intèr THOMAS Stellas, rutiloſquè Planetas
Vt SOL maiori laude coruſcus ouat.

Splen-

Splendidiſſimus Fidei Athleta, cuius ſcriptorum clypeo militans Eccleſia Hæreticorum tela felicitèr elidit.
Paulus V. in Breui an. 1607. *Pont.* 3.

EPIGRAMMA XXXIX.

GLoria Romuleæ Proles Burgheſia Gentis
Athletam Fidei Te vocat, atquè Ducem.
Scriptorum clypeo volitantia tela retorques
Fortis, & Hæreticos vertere terga facis.
Oſtentas generóſam AQVILAM, ſculptumq; DRACONEM
In Clypeo, PAVLI fulgurat enſe Latus.

SS. Apoſtolos Petrum, & Paulum cum D. Thoma de Myſterijs differentes opere muſiuo in Tempo D.Petri Romæ expreſſit Vrbanus VIII.

EPIGRAMMA XL.

ET Petrum, & Paulum cum Thoma ſæpè loquentes
Sublimi effigies exprimit alta loco.
Hoc Opus Vrbanus ſublimi vertice Templi
Extulit, ùt pateat res memoranda magìs.
Res adeò celebris Petri, præclaraquè Pauli,
Nullibi, quàm Templo conſtituenda Petri.

Præclariſſimorum Eccleſiæ Catholicæ DD. Auguſt: & THOMAE AQVINATIS inconcuſſa, tutiſſima, què Dogmata. *Alexander VII. in Bre. ad Louan. an. 1660. Pont. 6.*

EPIGRAMMA XLI.

INconcuſſa manent, tutiſſima Dogmata THOMAE,
Sic ait Vrbis Amor, ſic ait Orbis Honor.
Reddit ſplendidius iubar inſuperabile SOLIS,
Firmat Doctrinam, conſolidatquè magis.
Accipit à CHISIO Sol Thomas SYDERE lumen;
Pulchrior in CHISIIS MONTIBVS Ille nitet.

Quorum ingentia, & omnem laudem ſupergreſſa nomina noui præconij commendatione non egent. Ibid.

EPIGRAMMA XLII.

VEre Hic Magnanimus, qui dignos vindice nodos
Inſtàr ALEXANDRI nòn piger enſe ſecat.
Cuius ad arbitrium Portæ clauduntur Auerni,
Cuius ad Imperium Cælica Regna patent.
Laudat ALEXANDER Thomam? Præconia ceſſent;
Omnis ALEXANDRO Terra LOQVENTE ſilet

In

In Florentino Concilio canonizata eſt quàſi ad verbum hæc Doctrina. *Card. Caiet.* 1.2.q.103.a.4.ad 3.

EPIGRAMMA XLIII.

OMnia pertractat Veteris Legalia Legis;
Durarint quanto tempore grata Deo,
Ad Domini Aduentum ceſſarint irrita tandèm,
Poſt Chriſti mortem ſint abolenda docet.
A Florentinâ Synodo hæc Doctrina ſedente
De verbo ad verbum tota probata fuit.

Concilium Tridentinum ſuſpendit ſententiam, donèc conſuleretur D. Thomas. *Didacus à Payua Serm.2. de D. Thoma.*

EPIGRAMMA XLIV.

QVæſtio Concilio deciditur ardua tandèm.
Hoc contrà THOMAM militat, vnus ait.
Concilium ſubitò totum ſuſpenditur, vſquè
De THOMAE ſenſu mentequè conſtiterit.
Continuere omnes. Tanti ſententia THOMAE
Ponderat, ùt totum Concilium ſileat.

Ad Quem, ùt ad lydium lapidem ſi quid ambiguitatis, & controuerſiæ fuerit exortum communibus votis referendum PP. exiſtimarunt. *Orator eiuſdem Concilij.*

EPIGRAMMA XLV.

PEr THOMAM verum à falſo ſecernitur Aurum;
Sanæ Doctrinæ Lydius Ille lapis:
Teſte Tridentino, qua luce fugauerat Hoſtes,
Reddidit & cultu liberiore Fidem.
Ad lapidis tactum periere Sophiſmata mille
Lutheri, in vilem ſpreta abiere lutum.

Tolle Thomam, & diſſipabo Eccleſiam Dei. *Bucerus.*
Angelus ſedens ſuprà petram Matthei 28.

EPIGRAMMA XLVI.

NIteris incaſſùm Petri ſubuertere Templum,
Et benè fundatam debilitare Domum.
Supponit humeros THOMAS; valet Hercule maior,
Maior Atlante poteſt ſuſtinuiſſe Polos.
Ergò quid inualidi tentabunt fortitèr Hoſtes,
Si Petro Thomas iungitur Angelicus?

Summam

Summam D. Thomæ in eodem Altari cum Euangeliorum Libro, & S. Scripturâ PP. Concilij reponunt.
Tho. Aquinas Cler. regul. lib. 2.
Polit. Chriſtianæ cap. 6.

EPIGRAMMA XLVII.

CVm THOMAE Summa Scriptura imponitur Arę;
Vtraquè tàm digno condita viſa loco.
Cumquè agitat mentes, aut quæſtio pectora pulſat,
Conſultò Patres his ſtuduere Libris
Par erat, applauſu Libros nèc fortè minori
Vt pòſt Diuinos, Angelicos colerent.

Vix quiſquam enarrare poteſt quantum eius illibatæ Doctrinæ à SS. PP. in Concilio conſidentibus fuerit acclamatum. *Cæſar Card. Baronius in notis ad Martir. 7. Martij.*

EPIGRAMMA XLVIII.

TAnquàm Mens affixa Polo Virtute regebat
Ingentem molem, Grandequè Concilium.
Non ſtimulis agor, aùt cæca vertigine mentis,
Nòn falſi locuples Amplificator ero.
Nàm Cæſar loquitur: Quis (ait) tot carmine plauſus
Enarrare potis, vèl memorare ſatis?

In

In Laudem eiuſdem Cæſaris Cardinalis Baronij.

EPIGRAMMA XLIX.

AVgurium merito tàm clari Nominis æquas;
Cæſar erat Scriptor, Miles & egregius.
Hiſtoriæ monumenta tuæ maiora perennant,
Semper Catholicis vtiliora Viris.
Scripſiſti meliùs, quàm Cæſar ſcripſerit alter:
Ni gladio, calamo Cæſare Maior eras.

S. Philippus Nerius Summam D. Thomæ ſempèr præ manibus gerebat. *Hieron. Bernab. in vita lib.* 1. c. 4.

EPIGRAMMA L.

QValem te dicam, tituloquè Philippe vocabo,
Qui THOMAE Summæ nocte diequè vacas?
Doctrinam THOMAE ſequeris, veneratus eumdem,
Præ manibus gèſtas, conſulis in dubijs.
Sempèr præ manibus geſtas, præ pectore Solem;
Iàm non te Nerium, Diue Philippe, voco.

S.Tho-

S. Thomas Doctorum Maximus.

S. Franciſcus de Sales lib. 4. Epiſt. 81. ad Sanctimonialem.

EPIGRAMMA LI.

DOctores ſplendet ceù Maximus intèr AQVINAS
O quàm humilis, gratus, dulcis & ille Deo!
O nullo ſuperata malo Sapientia SOLIS,
O formoſa oculis vita beata meis!
Scribebas nupèr conſcendens Aethera; terræ
Qui SALES, Mundi lux quoquè clara nimìs.

Clericorum gemma, clarum Orbis Lumen, fons Doctorum, Vniuerſitatis Speculũ &c. *Vniuerſitas Pariſien.*

EPIGRAMMA LII.

IRradìas THOMA Stellâ lucentior omni,
Gemma velùt Cleri quàm pretioſa nites!
Orbis tu lumen, Doctorum fonſquè perennis,
Noſtrûm qui ſpeculum, qui decus eximium;
Lutetia in THOMAE laudes effuſa profatur;
Delens quæ ſcripſit deteriore Stylo.

Iura-

Iuramentum Vniuerſitatis Salmanticenſis de ſequenda Doctrinâ D. Thomæ habitum celebri Conuentu *an. 1627. die 9. Iunij.*

EPIGRAMMA LIII.

GRande Forum Studij, Sophiæ Salmantica Princeps,
Quò mihi, sèd Iuueni pergere contigerat,
Mirariquè graues prò maieſtate Magiſtros
Fulmina vibrantes, verba quot ore dabant;
Ambis iàm totum famâ celeberrima Mundum
Iurando SOLIS iure ſequuta viam.

Elegans Statua lapidea S. THOMAE Patroni Academiæ Duacenſis.

EPIGRAMMA LIV.

MArmoream THOMAE ſtatuam poſuere Patrono
Doctrinâ celebres, & pietate Viri.
Hanc nòn de Saxo, viuo de corde Duacum
Extulerat: Sèd nòn exprimit illa ſatis.
Ora Myron fingat, Lyſippus lumina frontis.
At linguam THOMAE fingere nemo poteſt.

Loco

Loco Magiſtri ſententiarum legitur ſumma D. Th. in Hiſpania, in Belgio, Duaci &c. *iuſſu Phil. II. per literas ad Archiducem Erneſtum datas Matriti* 1594. 28. *Decemb.*

EPIGRAMMA LV.

PRo Libris Petri communi voce Magiſtri
  Angelici THOMAE Summa legenda datur;
Rex iubet Heſperiæ, nulli Virtute Secundus;
  Induperatores intèr erat SALOMON.
Iudicio cuius SOLIS Sapientia cunctis
  Præſtat, & in Regnis eminet Occiduis.

Eius Doctrina fulget Eccleſia, vt Sole Luna. *Fran. Sylvius in 1. p. in Lit. dedicat.*

EPIGRAMMA LVI.

PErfidiæ ſubitura notam non carmina ſcribo,
  Nèc ſomni fictis ludor imaginibus.
Audi Franciſcum præconia vera loquentem;
  Lucidior THOMAS lumine Solis, ait:
Cuius Doctrinâ felix Eccleſia fulget,
  Candida Sole velùt Cynthia plena globo.

Alphonſus Curiel ſeptem continuos annos Summæ D. Thomæ intelligendæ impendit.

Seruiuit ergò Iacob pro Rachel ſeptem annis,& videbantur illi pauci dies præ amoris magnitudine. Gen. 29.

EPIGRAMMA LVII.

QVi Cathedræ toties tulit oppugnatus honorem,
Alphonſus Magnâ notus in Heſperiâ.
Vt Summam caperet ſeptem conſumpſerat annos,
Hanc ſibi pro ſponſâ ſumere ſuaſit Honor.
Non ità per pluuias, æſtuſquè exarſit Iacob,
Non ita ſuccendit corda Rachelis Amor.

Aegidius Card. Columna Ordinis Sancti Auguſtini vndecim annis Auditor S. Thomæ, pòſt ſtrenuus defenſor.

EPIGRAMMA LVIII.

ÆGidium THOMAS docuit de ſtirpe Columnæ,
Quæ Nòn Plùs Vltra nobilitatis habet.
Dices, non ligno fabricata Cathêdra docentis,
Non ſedes humili deſpicienda loco;
Regia SOLIS erat ſublimibus alta COLVMNIS,
Faſtubus Aegidij ſpendida Purpureis.

Tacente

Digitized by Google

Tacente THOMA, mutus fit Ariſtoteles
Picus Mirandulanus.

EPIGRAMMA LIX.

MVtus Ariſtoteles fieret, niſi fatur AQVINAS;
THOMAE non alio cui placet ore loqui.
In THOMA Princeps viuit, moriturquè Licæi,
Siuè tacente tacet, ſeù reſonante ſonat.
Magnus Ariſtoteles per THOMAM differit: Ergò
Dic THOMAM mutum turba moleſta Bouem.

Chryſoſtomus, & Thomas ſint concionatori præ omnibus familiares &c. *Didacus Stella Franciſcanus tract. de modo concion. cap. 2.*

EPIGRAMMA LX.

PRæ reliquis THOMAE libros, Primamuè Secundæ
Antè oculos Lector ſedulò ſempèr habe.
Conceptus pulchros, varios ſecernit, acutos
Excitat, & meliùs ſuggerit ille ſales.
Didacus aſſeruit Franciſci clarus Alumnus;
Laudauit SOLEM quàm benè STELLA meum!

Digitized by Google

Rabbi Salomon Leui, poſteà Paulus Burgenſis Epiſcopus, legens 1. 2. ad catholicam Veritatem perducitur.

EPIGRAMMA LXI.

PRò cunctis teſtis Burgenſis Epiſcopus vnus
Sit, quanti THOMAE litera docta valet.
Qui Rabbi Salomon Leui de Stirpe vocatus,
Diuitijs, titulis, floruit, atque Mitris.
Cum Primam legeret, Cælo ſpirante, Secundæ;
Ex Saulo euaſit Paulus, & alter Homo.

Inclitæ Societatis Ieſu ergà Doctrinam D. Thomæ Famulatus.

En lectulum Salomonis ſexaginta Fortes ambiunt ex fortiſſimis Iſrael &c. Cant. 3.

EPIGRAMMA LXII.

TV quoquè docta Cohors ancillatura Patrono
A Loyolæo Milite ducta venis.
Si pluſquàm Salomon ſecurus dormit AQVINAS,
Nèc ſua iàm Virtus caſtra inimica pauet,
Innumerabilium circumſtipante caterua
Heroûm: Stringunt pro gladijs Calamos.

Vnus

Vnus D. Thomas adinſtàr eſt omnium. *Fran. Card. Toletus Soc. Ieſu.*

Quia tu vnus pro decem millibus computaris. 2. Reg. 18.

EPIGRAMMA LXIII.

PRæditus eloquij reſonantis diuite venâ,
Auditores qui Pontifices habuit,
Qui Primus Tyrio præcinctus murice Veſtis
Purpureos faſces intulit in Socios,
Toletus THOMAM pro cunctis extulit vnum:
Sìc pro mille Dauid vnus adinſtàr erat.

Eius Opera Sole clariora: *Rob. Card. Bellarminus Soc. Ieſu de Scrip. Eccleſiaſt. Hoc idem de Cipriano S. Hieronimus protulit.*

EPIGRAMMA LXIV.

MArtyris inuicti Libros ſplendoribus æquat
Hieronymus Solis, luminibuſquè Poli:
Lampade quin Solis Ciprianus clarior, hoc Tu
De THOMAE repetis docte Roberte Libris.
Hic nòn paruus honor THOMAE; nàm Maximus alter
Si Doctor, vìx Tu crederis eſſe minor.

Sfortia

Sfortia Card. Pallauicinus Soc. Ieſu ſecum præclarè actum exiſtimauit quòd ad eam religioſam cohortem vocatus fuiſſet, quæ iubetur S. T. Theologiam ſequi: *in epiſt. ad Vinc. Preto S. Off. Commiſſ. Ord. Præd.*

EPIGRAMMA LXV.

SFortia præclarè geſtum quandoquè putarat,
Quòd THOMAE poſſet grandia ſcripta ſequi.
Geſtijt illuſtrem ſecurus adire Cohortem,
Quæ floret THOMAE ſcripta imitata Ducis.
Fortunata Cohors! Virtus cui proxima THOMAE,
Et VICINA cui Regia PALLAS adeſt.

In Scholaſticis legendis malè conſumpti temporis eum pœnituit, quòd maiori profectu vni D. T. legendo impendiſſet. Ibidem.

EPIGRAMMA LXVI.

PErlege quiſquis ades Doctores plura loquentes,
Dicere nàm poſſunt plura, placere parùm.
Extremum THOMAE, præcor, indulgere laborem;
In tua vertetur commoda multa labor.
Sfortia nos monuit, qui Pallade doctior, vno
A THOMA totum ſe didiciſſe probat.

S. Tho-

S.THOMAS Scholaſticorum Princeps, & incomparabilis Doctor. *Idem to. 1. Hiſt. Con. Trid. lib. 7. c. 14. p. 653.*

EPIGRAMMA LXVII.

HEroes intèr, quos vexit ad Aethera Virtus,
Angelico nullus Principe maior adeſt.
Sit PALLAS iudex: reliquos ſupèr indice gemma
Inſcriptum legitur nomen, AQVINE, tuum.
Conſcia ſeruarunt Regnum, tibi Sydera SOLI
Imperium, & primos Aſtra dedere Thronos.

Maximè de Eccleſiâ meritus quòd primus Licæi doctrinam cum Fide copulauerit. *pag. 653. & 654. Ibid.*

Tulit gladium eius, & eduxit eum de vagina ſua, & interfecit eum, præciditquè caput eius 1. Reg. 17.

EPIGRAMMA LXVIII.

PRimus Ariſtotelem Fidei ſeruire coegit
THOMAS, & Chriſti ſubdere colla iugo:
Argumenta Fidem contrà deducta Licæo,
Philoſophi gladio ſoluit, & enſe ſecat.
Corruit haùd aliter moles inſana Gigantis,
Nempè Dauid proprio ſciderat enſe caput.

D.THO-

Digitized by Google

D. THOMAM intèr Scholaſticos Theologos excellere adeò compertum eſt, vt nequè id Hæretici, qq. eſt infenſiſſimus diffiteri poſſint. *Greg. de Valentia Soc. Ieſu in præf. ad Lect.*

EPIGRAMMA LXIX.

INgenio meliore potens excellit AQVINAS:
Hæreſis id nouit, victa nèc vſquè tacet.
Hoſtis catholicæ fidei ſine fraude fatetur,
Quòd Præceptores ſignifer ille regat:
Verteret errores licèt infenſiſſimus illi;
Laus hæc quàm locuples! Hoſtis ab ore venit.

Nemo abſquè hæreſis ſuſpicione generalitèr diſſentit à Doctrina D. Thomæ: *Enriquez Soc. Ieſu de Pont. Clau, lib. 41. c. 15. nu. 4.*

EPIGRAMMA LXX.

ERgò caue tanto Doctori opponere temet;
Spernere Doctrinam ſed vereare magis.
Flecti ſi renuas, tentas ſi temnere Diuos,
(Admonet Enriquez) in tua damna redit.
Qui THOMAE oppugnat, nequè Dogmata ſacra tuetur,
Hic non Hæreſos ſuſpicione caret.

D. Tho-

Digitized by Google

D. THOMAS grauiſſimus, atquè acutiſſimus nobis diuinitùs datus Doctor. *Gabriel Vaſquez Soc. Ieſu in præf. ad Lect.*

EPIGRAMMA LXXI.

QVem grauitate putas, forsàn vel acumine THOMA
Maiorem? Nullum. Cælitùs Ille datus.
Sic Gabriel Vaſquez nulli Virtutibus impar
Aſſerit: Ingenij ſtant monumenta ſui.
ANGELICVM THOMAM Terrarum cælitùs Orbi
Ecquis, nì GABRIEL nuntiet eſſe datum?

Doctor Angelicus, præclariſſimus Magiſter Diſcipulos è ſua Familia nactus eſt, Doctrinæ ſuæ non ſolùm fideliſſimos Heredes, verùm etiam propugnatores accerrimos &c.
Hier. Faſolus Soc. Ieſu in præf.

EPIGRAMMA LXXII.

HEredes gaudet THOMAS habuiſſe fideles,
Propugnatores nòn minus ingenuos.
SOLIS ad aſpectum frontis non lumina torquent
Degeneres; nullus mergitur Aeridano:
Sed nati de SOLE, diem cum SOLE gubernant,
LVCIS adoratæ Legitimi DOMINI.

Scholaſticæ Theologiæ Princeps, Doctorquè verè Angelicus. Ab eo innumerabiles extinctæ, & interemptæ ſunt Hæreſes. *Io: Martinon Soc. Ieſu in præf. Apologetica.*

A voce Angeli fugerunt populi Iſaiæ 33.

EPIGRAMMA LXXIII.

HAereſeos ſquallet tellus afflata veneno;
Non draco, non tigris ſæuior vlla nocet.
Tot Libiæ peſtes, & monſtra horrentia vicit
Qui verè Doctor dicitur Angelicus.
Aliger Aſſyrios ſic debellauit: At Ille
Nocte latet; THOMAS Sole micantior eſt.

Doctrinam ergo huius Angelici Doctoris explicare aggredimur: Faxit ille ſua interceſſione, vt eius mentem, ac veritatem aſſequamur. *Petrus de Arrubal Soc. Ieſu in præfatione.*

EPIGRAMMA LXXIV.

ANgelici THOMAE cunctis exponere mentem,
Atquè animo veram ſupplice velle ſequi,
Hoc maius quàm bella parare, vel ire sùb Orcum,
Contrà Scipiades arma mouere Duces.
Ad veram Arrubal pertingere corde precatur.
Maior òb hoc ſolum dicitur ASDRVBALE.

Euro-

Digitized by Google

Europam, Aſiam, Affricam, additumquè poſtremò nouum Orbem Chriſtianæ Doctrinæ radijs illuminauit.

Ludouicus Molina Soc. Ieſu tom. I. in I. p. in dedicatoria Philippo Regi Cathol.

EPIGRAMMA LXXV.

TRes Summæ partes, tres Mundi denuò Partes
Doctrinæ radijs, luminibuſquè replent.
Quartam etiam luſtrant Americo Authore repertam,
Si ſupplementum connumerare velis.
Non ego, Tu Magno Scribis Ludouice PHILIPPO,
Qui Arbiter, ac Princeps totius Orbis erat.

In theologicâ Summâ D. THOMAS omne tulit punctum, àc reliquis omne videtur præcidiſſe viam &c.

Antonius Poſſeuinus Soc. Ieſu in apparat. Sacro tom. 3.

EPIGRAMMA LXXVI.

OMnes in Summâ longè ſuperauit AQVINAS,
Omne tulit punctum, palmam alijs rapuit.
Non aliquid reliqui ſcribent auguſtius, aùt nil
Plenius, vberius, nil poterunt breuius.
Conduntur ſolis Arcana patentia Diuis,
In Summa THOMAS omnia SVMMA locat,

Quatuor intèr ſe implacabilitèr pugnantia indiſſolubili pacis fœdere iunxit &c. *Philippus l'Abbè Soc. Ieſu de ſcript. Eccleſiaſticis, & Sixtus Senenſis Ordinis Præd. 4. Biblioth.*

EPIGRAMMA LXXVII.

QVæ afficiunt alios Scriptores ſparſa, viciſsìm
In THOMAM miro fœdere mixta fluunt.
Sublimis, fundata tamèn ſententia, firma,
Claraquè; facundus ſed ſtylus arte breuis.
A ſtella differt in lumine ſtella decoro:
Omnia Doctrrnæ SOL operoſus habet.

Duces habemus omnis ætatis grauiſſimos Scriptores, & in primis D. THOMAM &c. *Fran. Suarez in proem. de Legibus.*

EPIGRAMMA LXXVIII.

SPontè ſequae THOMAM ſcribēs de Legibus inquit
Franciſcus, non hic prætereundus erit.
Quamùis præcedant aliorum inſignia, primo
Ex ſcriptis THOMAE fama paranda loco.
Artibus inſtructus belli, Franciſce, ruebas
Aequalis tanto Miles in arma Duci.

In

In aliorum opinionibus vèl confirmandis, vèl refutandis D. Thomæ modeſtiam, quæ ſumma eſt, imitari ſtudui &c. *Idem tom. 1. in 3. P. in epiſtola pio Lectori.*

EPIGRAMMA LXXIX.

NOn aliquem THOMAE taciturna Silētia lædunt,
Nèc bene librato verba modeſta ſono.
Hæc imitabatur doctiſſimus ille Suarez;
Viuit inexhauſtis gloria parta typis.
Quid sì prò cunctis laudatur, & omnibus vnus?
Quid mirum THOMAS ſi velùt alter erat?

Quià D. Thomas ſummè veneratus eſt alios Doctores, ideò Intellectus omnium quodammodò ſortitus eſt: *Card. Caietanus 2. 2. q. 174. à 1.*

EPIGRAMMA LXXX.

DOctores THOMAS Sacros veneratus adorat:
Illi intellectus contribuere ſuos.
Diſcet qui diuis Doctoribus addit honores:
Plùs humilis qui, plùs ingenioſus erit.
Ergà Doctores laudata modeſtia, THOMAE
Omnia Doctorum contulit Ingenia.

Reue-

Reuerentia Doctorum congeniti tanto Viro ratio eſt horum dictorum; propria autem ſententia fuit priùs dictorum &c. *Idem Caiet. 2. 2. q. 174. à 1.*

EPIGRAMMA LXXXI.

Quilibet Authores hoc tempore culpat inertes;
Heù quot Ariſtarchos ſæcula praua ferunt.
Incomptis verbis nullos reprehendit Aquinas;
Nàm dictis alios attenuare pudet.
Doctores THOMAS alios, Stellaſquè minores
Nòn obſcurauit, cætera SOLIS habens.

Conſidera reuerentiam, modeſtiam, ſapientiamquè tanti Doctoris &c. moderatiſſimè dixit, exceſſit Chryſoſtomus. *Idem Caiet. 3. p. q. 25. a. 4. ad 2.*

EPIGRAMMA LXXXII.

Dites ab ore vomat quamuìs Chryſoſtomus aurũ;
Sol THOMAS in eo, vèl maculas reperit.
Exceſſit verbis illis Chryſoſtomus, inquit,
Dùm labem credit Virgini ineſſe leuem.
At plùs exceſſit diuina modeſtia THOMAE;
Hoc Aurum calamo leniter ipſe linit.

S.Tho-

Digitized by Google

S. THOMAS Homilias Chryſoſtomi ſuper Matthæum præfert Ciuitati Pariſiorum.

EPIGRAMMA LXXXIII.

QVid mihi regificas turres, aiebat AQVINAS,
Obijcis, auratas, tecta ſuperba, domos?
Exere formoſam generoſa Luthetia frontem;
Accipis à vili nomina prima luto.
Nomen gemma tuum Chryſoſtome ſculpſit in auro.
Proh quantum ſuperant aurea Scripta Lutum!

S. Bonauenturam inuiſens ſcribentem Vitam D. Franciſci; Sinamus, inquit, Sanctum pro Sancto laborare.

EPIGRAMMA LXXXIV.

VT Bonauenturam ſcribentem inuiſit AQVINAS
Franciſci Vitam, geſtaquè Seraphici;
Abſtineamus, ait, Socij, faſtidia ferre,
Sanctum pro Sancto plurima ferre iuuat.
Hæc THOMAE fuerant præſagia proſpera linguæ:
Doctior omnibus eſt, nòn pia lingua minùs.

Augu-

Digitized by Google

Auguſtinum ità coluit, & ſpiritum ebibit, vt videretur Anima Auguſtini migraſſe in Thomam.
Petrus Ribadenera Societ. Ieſu in Flore Sanctorum.

EPIGRAMMA LXXXV.

AVguſtini Anima in Thomam migraſſe videtur:
Vſquè adeò Thomam credideras ſimilem!
Pallidis in ſtadio gradibus properauerat æquis;
Formaquè Doctrinæ fecerat vna pares.
Vnum ſi oppugnas, alium quoquè deſpicis: hoc ſi
Verum eſt, ambo quòd Spiritus vnus erant.

Petri l'Abbè Soc. Ieſu de D. Thoma Elogium omnium ingenioſiſſimum.

EPIGRAMMA LXXXVI.

ARtibus æthereæ ditatus Palladis, ore
Angelico Angelicum tollis ad Aſtra Patrem.
Diuinos l'Abbè conceptus exprimis, ipſa
Aurea ſunt verba, & margaris omnis apex.
THOMAS de Chriſto, de THOMA Tu benè ſcribis:
Non legitur terris pulchrius Elogium.

RR.

RR.PP.Carmelitarum Diſcalceatorum ergà Doctrinam D.THOMAE ſpecialis Affectus.

EPIGRAMMA LXXXVII.

FOemina reſtituit quem Fœmina perdidit Orbem;
Serpentem nudo conterit illa pede.
Non audit Cherubim minitantem fulmina dextrâ;
Aliger àt dulci vulnere cor penetrat.
Inclita Progenies, Proles generoſa Parentis!
ANGELVS èn iterùm tàm pia corda ferit.

De Complutenſibus, & Salmanticenſibus.

EPIGRAMMA LXXXVIII.

MAgnarum ò Aquilæ alarum, punctû omne tuliſtis
Doctrinæ; Cedrus quidquid & intùs alit.
Dicendum nil reſtat adhùc: De Principe Vatum,
De veſtris repetam, carmina ſcripta, Libris.
Flumine de quorum, quorum de Fonte perenni
Omnia dulciſonis ora rigantur Aquis.

Famoſiores Scriptores Thomiſtæ noſtri Temporis.
Paulus Frigerius Romanus Præsb. Congregationis
Oratorij Scriptor Vitæ S. THOMAE.

EPIGRAMMA LXXXIX.

SCripſiſti vitam Catharinæ, Paule, Senenſis
Fertiliore ſtylo, candidiore fide.
Non labor hìc ſteterat, ſcribendi ferbuit ardor;
Doctoris vitam ſcribis & Angelici.
Doctrinam THOMAE laudas, & ad Aethera tollis:
Non poteras alitèr dicere, PAVLVS eras.

EPIGRAMMA XC.

MVltum debuerat Proles Cuſmana PHILIPPO;
Scriptori debet nòn minùs Eximio.
Per Te SOL THOMAS toti replenduit Orbi,
Et diffuſa magìs Gloria DOMINICI.
Scilicèt eloquij dùm ſpargis Lumina, iungis
SOLI ſplendorem, perpetuumquè IVBAR.

Petrus

Petrus de Godoy Epiſcopus Oxomenſis Ordinis Præd. Magiſter meus.

EPIGRAMMA XCI.

HVnc, Sampſona ſuum iactat Thomiſtica Claſſis,
Viuus adhùc vultus Lumina perdiderat.
Nòn qùia ſuccubuit Bellator, crine reciſo;
Sèd quia Mens SOLEM ſit ſpeculata diù.
Tela repercuſſos immiſſa retorſit in Hoſtes;
Et ſpolia, & faſces, mille trophæa tulit.

Clypeus Theologiæ Thomiſticæ Io: Baptiſtæ Gonet Ordinis Prædicatorum.

EPIGRAMMA XCII.

NOn licet à clypeis ſperare trophæa Quirites,
In gladio vitæ conſtituenda ſalus.
Scipio sìc fatur fortunatiſſimus Heros,
Affrica cui nomen diruta cæde dedit.
Sed modò Thomiſtas decet, ò doctiſſime Gonet,
In Clypeo totam ſpem poſuiſſe tuo.

Raymundus Cardinalis Capiſuccus Ordinis Prædicatorum, Author Controuerſiarum dicatarum Leopoldo Cardinali Mediceo.

EPIGRAMMA XCIII.

Dignum Authore ſuo ſcribis Capiſucce Volumen;
Clarus Doctrinâ, moribus, Officijs.
Quem priùs audierant Palatia Sacra Magiſtrum;
Hùnc audit Mundus totus, & obſtupuit.
Toto nèc Mundo capitur tàm grande Volumen;
Debueras ORBES addere MEDICEOS.

Ad Eumdem, dùm hæc Scriberem, Cardinalem recentèr creatum.

EPIGRAMMA XCIV.

Tendit iter mediũ fugiens RAYMVNDVS in Eequor;
Nec guttis Veſtis carbaſa tuta madent.
Hoc Mare Virtutum, Romæ freta diſſita, longâ
Alter percurris tu RAYMVNDE viâ.
Poſt Pelagi fluctus Veſtis tua tingitur Oſtro:
Te ad Portum, ad littus Purpura, ad Aſtra vehit.

ORAY-

EPIGRAMMA XCV.

O RAYMVNDE nouum decus,& ſpes altera noſtri
Nobilitate potens, Relligione pari;
Te clarum, Virtus magis vt ſplendeſceret Orbi,
Pro merito tandem Purpura Sacra tegit.
Qui veluti MVNDI RADIVS Virtute nitebas,
Appares cinctus Murice ſplendidior.

Petrus Maria Paſſerinus Procurator Generalis
Ordinis Prædicatorum.

EPIGRAMMA CXVI.

THomiſtas memorande venis non vltimus inter,
Scribens ingentes Petre Maria Libros:
Extinctum Romana ſuum Sapientia Lumen
Fleuerat, vſquè hùc & lumina rore madent:
Nomen, crede, tuum manet, æternùmquè manebit,
In STATIBVS viuens fama, perennis erit.

Do-

Dominicus de Marinis Archiepiſcopus Auenionenſis Ordinis Prædicatorum.

EPIGRAMMA XCVII.

ASpice tranquillas vndas feritate carentes,
Hìc vbì Virtutis nil niſi gemma latet.
Hoſtes ſed contrà furit implacabile THOMAE,
Naufragio Pelagus deuorat implacidum.
E Cælo pulſus iacet obrutus Icarus audax,
Non ſurrecturus, fluctibus in medijs.

Reginaldus Lucarinus Epiſcopus Ciuitatis Plebis Ordinis Prædicatorum.

EPIGRAMMA XCVIII.

LVcarine, decus Trebij, tibi carmine laudes
Scriptori renuit pangere Muſa pares;
Cui dedit Vrbanus præcingere tempora mitris,
Splendeat vt Virtus nobiliore gradu.
Exaltet Te Lucarine Eccleſia Plebis,
In Cathedra laudent Te Raginalde Senum.

Vin-

Vincentius Ferre Regens Mineruæ Ordinis
Prædicatorum.

EPIGRAMMA XCIX.

QVid Iouis è cerebro decantant Pallada natam?
Naſcitur ingenio Noſtra Minerua tuo.
Fingitur ille vibrans minitanti fulmina dextrâ;
Fulminat Ille manu, Tu magis ore tonas:
Quē THOMAE ſimilem tamèn horrida fulmina terrent;
Excipias Fulmen, Iuppiter alter eras.

Reuerendiſſimus Antonius de Monroy Magiſter Generalis Ordinis Prædicatorum plura Opera
imprimere paratus.

EPIGRAMMA C.

INtèr Thomiſtas ANTONI Maxime Princeps
Cùr Te Muſa loco poſteriore canit?
Vt THOMAS Alter, SOLIQVE ſimillimus eſſes;
Inchoat ille Diem, terminat ille Diem.
A Te principium vt duxit, sìc deſinit in Te;
Nòn meliore poteſt naſci, & obire ſinu.

Finis tertij Libri.

Pro

Digitized by Google

PRo Sole pinximus vmbram. Vſquè adeò magnitudo Virtutis D. Thomæ, geſtorumquè varietas, ac multitudo vires meas præuertunt, ùt omnia quę dixerim potiùs videantur puerilis delineatio, quàm perfecta deſcriptio. Quìn prætermiſſa longè ſuperant numerum Epigrammatum ſine Sale, & Sole, ideſt ineptè, & obſcurè compoſitorum. Nihilominùs ad maiorem copiam, & vbertatem inſerimus velùt additamenta Zodiacum, & Occaſum. Primus peculiarem locum requirebat. Secundus mortem D. Thomæ in primo Libro promiſſam, tamèn deſideratam cauſa ſuperabundantis materiæ, ſupplebit.

ZODIA-

ZODIACVS SOLIS AQVINATIS.

ARIES

Pange lingua glorioſi Corporis Myſterium.

EPIGRAMMA I.

EST Aries (Veteres voluerunt) dictus ab Ara;
Sæpè ſuis quòd erat cornibus Ara grauis.
Non igitùr THOMAS longè diſtabat ab Ara,
Hanc Aram SOLIS iure vocare potes.
Nòn audis quàm dulcè canat Myſteria Chriſti
Corporis? atquè Aram luminibus repleat?

TAVRVS.

Bos mutus S. Thomas vocabatur.

EPIGRAMMA II.

IN fictis ò Phœbe feris deſiſte micantes;
In Tauri Signo multiplicare faces.
Obijce mentiti Stellantia cornua Tauri;
Ridetur Vatum fabula; nonne vides?
A Boue SOL muto nomen ſortitur AQVINAS;
In Tauro fulget SOL meliore modo.

Digitized by Google

G E M I N I.

Petrus, Paulus fauent obſequio.

EPIGRAMMA III.

REctores celebres Orbis, duo Lumina, Cælo
Deſcendunt, THOMAS intèr vtrumquè manet.
Erudit hunc Petrus, ſenſus reſeratquè latentes,
Et Paulus nodos impiger enſe ſecat.
Tindaridas alij laudent, duo Sydera, Fratres;
SOL micat hoc GEMINO SYDERE fulgidior.

C A N C E R.

Archiepiſcopatum Neapolitanum, & alias Eccleſiaſticas Dignitates recuſat.

EPIGRAMMA IV.

SVmmi Pontifices Thomæ exhibuere Tiaras
Et Sacros faſces, Purpureumquè Decus.
Ille ait, ite procul Diademata texta pyropis,
Purpura, quæ roſeo murice tincta rubes.
SOL erat in Cancro, Cancri dùm more recedit;
Præmia deſpiciens cuncta, gradu reſilit.

L E O.

Concluſum eſt contra Manichæos.

EPIGRAMMA V.

SPectatore rugit Ludouico Rege; furentis
Mòx quatitur pugno Regia menſa graui.
Victor io cantat, fortes ſuperauimus Hoſtes,
Nùnc Manichæorum colla ſuperba premo.
Sic ait: & THOMAM factum timuere Leonem;
SOL ſub flammifero tela LEONE vibrat.

V I R G O.

Dei Mater mulcet alloquio.

EPIGRAMMA VI.

CAElorum Regina potens, & Virgo precantem
Collaudat Thomam, mulcet & alloquio:
Cuius diuinos redolentia dogmata ſenſus
Teſtatur Nato complacuiſſe ſuo.
Garrula lingua ſile, vanos compeſce timores;
SOL THOMAS nitet in VIRGINE ſplendidior.

Digitized by Google

L I B R A.

Auguſtino par eſt in Gloria, virginali præſtans munditia.

EPIGRAMMA VII.

GRande, ſed ingenij mundo tulit Affrica Monſtrum:
Heroem ſimilem Parthenope peperit.
Iungunt victrices æterno fœdere Dextras;
Hic Aquilæ nomen, Solis & alter habet.
Gloria perpetuo librabat pondere vtrumquè;
Magno Auguſtino non habet Ille minùs.

S C O R P I O.

Tolle Thomam,& diſſipabo Eccleſiam Dei.

EPIGRAMMA VIII.

SOlus Atlantæos, formidandoſquè Gigantes
Terruit, audentes arma mouere Polis;
Hæreſeon peſtes nàm debellauerat omnes,
Errorum excuſſit cuncta venena ſimùl.
Hoc deplorabat, qui dixit, Scorpius Ille:
THOMAM aufer, Templum deſtruo grande Petri.

SAGIT-

SAGITTARIVS.

Innumeros Libros ſinè vllo prorſùs errore conſcripſit.

EPIGRAMMA IX.

O Immortalis ſcribentis gloria Dextræ!
Mille, ſed erratis ſcripſerat abſquè, Libros.
A metâ nunquàm THOMAE errauere ſagittæ,
Nèc procùl à vero iacta Sagitta abijt.
A fixis nunquàm ſignis abiere retrorsùm;
Sempèr sèd punctum, sèd tetigere ſcopum.

CAPRICORNVS.

Eleuatus à terra cernitur.

EPIGRAMMA X.

CElſior à terra Sol incipit ire pèr Axem,
A terræ puncto longiùs ire vias.
Sæpè videbatur ſuperas volitare pèr oras
SOL THOMAS, alto mente redire Polo.
Nèc mirum, THOMAS ſi celſa pèr Aſtra vagatur:
Altior à terra Sol quoquè conſpicitur.

AQVA-

Digitized by Google

A Q V A R I V S.

Rigans montes de Superioribus ſuis.

EPIGRAMMA XI.

MOntes eloquijs vndantibus inſtàr aquarum,
Et mentes cunctas eluuione rigat.
Omnia iàm latè florent, Operumquè ſuorum
De fructu tellus exaturata viret.
Ergò Doctrinæ dùm flumina ſpargit AQVINAS
SOL erat effuſus dulciſonas IN AQVAS.

P I S C E S.

Profunda quoquè fluuiorum ſcrutatus eſt, & abſcon dita in lucem produxit. *Iob.* 28.

EPIGRAMMA XII.

ALtior eſt cælo terrâquè profundior ipſa
Ingenio, penetrat celſa, profunda capit.
Flumina ſcrutatur, ſeù quidquid in æquore vaſto
Clauditur, vnà cùm PISCIBVS ima petit.
Quidquid terra fouet gremio, quid & æquora condunt,
Hic iàm nòn mutus detegit ore ſuo.

OCCA-

OCCASVS SOLIS AQVINATIS.

S. Thomas ingrediens Monaſterium Foſſæ Nouæ dixit: Hæc requies mea in ſæculum ſæculi &c. *pſalm.* 131.

EPIGRAMMA I.

NOn moriar, dixit, meliorem ducere vitam
Incipiam; requies hæc mea perpetuò:
Sàt ſtadio, ſtudioquè datum; ſolatia cælum
Promittit, longæ præſidiumquè viæ:
Sortior æternæ vitæ cunabula, paſtus
Hìc Bernardus vbi eſt vbere Virgineo.

Reliquias S. Agnetis è collo pendentes ad mortem vſquè geſtauit.

EPIGRAMMA II.

VIrginis Agnetis ſempèr geſtarat AQVINAS
Pendentes caſto pectore relliquias.
Nòn ità gemma nitet pretioſo nobilis oſtro,
Vt rutilant illæ pectoris in medio.
In medio SOLIS, medio ſtant pectore THOMAE:
Non poterant condi ſplendidiore Loco.

Sin-

Digitized by Google

Singularis Amor ergà eamdem
Hi ſequuntur Agnum quocumquè ierit. Apoc. 14.

EPIGRAMMA III.

AGnes innocuum gaudens complectitur Agnum,
Et palpat molli vellera pura manu:
Nàm ſimùl in tabula depingitur Agnus, & Agnes;
Quòd nòn ſint vnum litera ſola facit.
Diligit Agnetem THOMAS, & diligit Agnum;
Hos ſequitur: victa Cypride Virgo fuit.

Rogatus vt Cantica proſequeretur à D. Bernardo incœpta reſpondit: Date mihi ſpiritum Bernardi &c.

EPIGRAMMA IV.

SI mihi Bernardi dabitis pro munere linguam,
Certè Bernardi proſequar illud opus;
Spiritus ò vtinàm talis deſcenderet in me,
Quàm promptè Sponſæ Cantica perficerem.
Dignè nàm poterat modulari cantica Sponſæ
Solus dulciloquus, mellifluuſquè Pater.

Humi

Humi ſe deiecit, & allatam Euchareſtiam adorauit.

EPIGRAMMA V.

VEnerat illa dies, quâ THOMAS Aſtra ſubiret,
Suſciperet Studij præmia magna ſui;
Ardentèr refici ſèd poſtulat antè Synaxi;
Vt venit, promit dulcia verba Deo.
Aegrotus ſit quamuìs, humi proſtratus adorat
Hoc Sacramentum, quod veneremur, ait.

Moritur in eodem Monaſterio.

EPIGRAMMA VI.

AD Cælum ducens, & Magni tecta Tonantis
Eſt via ſublimis, lactea nomen habet,
Hæc voluens THOMAS animo, figmenta Camenæ
Riſit, & attollens lumina lætus ait:
Sydereos Proceres, mihi Ciues intèr eunti
Bernardus poterit ſpargere melle Viam.

In quemdam Scriptorem modernum ſugillantem erroris D. Thomam, & dicentem: Sol quidem eſt D. Thomas, ât tandem Sol cognouit occaſum ſuum.

EPIGRAMMA VII.

NOn ſibi, Sol nobis Mortalibus occidit ægris;
Dùm fugit à nobis, vergit ad Antipodas:
Vtquè aliam Partem radijs illuminet Orbis,
Vertens huic noſtræ languida terga, volat.
Nouerat Occaſum, Sol THOMAS occidit, inquis:
SOLIS non faciem, poſteriora vides.

Non potuit Vir Sanctiſſimus, & Doctorum Aquila Inuidorum morſus, & rabiem ſugere.

Theoph. Raynaudus Soc. Ieſu in Eroth. par. 3. Eroth. 2. n. 472.

EPIGRAMMA VIII.

SCriptorũ hæc AQVILA eſt, quæ fulmina torquet in Hoſtes;
Non timet vt veri fida miniſtra Iouis:
Excitos Erebo ſerpentes vngue laceſſit,
Angues & roſtro dilacerare ſolet.
Erras, pace tua mi chare Theophile dicam:
Non pauet Hæc morſus, inuida Monſtra fugat.

Circà

Circà horam matutinam migrat è vita.

EPIGRAMMA IX.

CVm ſurgit redimita roſis Aurora, volûcres
Cùm matutino concinuere ſono;
Crudelis Lacheſis vitalia fila recidit,
Atropos, atquè Soror ſtamina ducta ſecant.
Hac hora Titan, poſtquàm ſe condidit vndis,
Exoriens cælo promit in Axe diem.

Idem alijs verbis.

EPIGRAMMA X.

PRæuius Auroræ vix Lucifer altus Olympo
Splenduit, illuxit vix reuoluta dies;
Cùm THOMAS placidâ reſolutus morte quieuit;
Tempore non alio debuit ille mori.
Qui iàm Phœbns erat Cælo ſecurus oberret:
Hac hora Cælum Sol rediuiuus adit.

Eo moriente nouum Sydus illuxit.

EPIGRAMMA XI.

NAſcitur ad vitam Chriſtus, diſcedit AQVINAS
E vita, sèd nòn diſpare ſorte perit;
Quandoquidèm Cælo ſplendet mirabile Sydus,
Illo oriente nitens, hoc moriente nitens.
Nimirùm geminos SOLES ſua Sydera norunt;
Heſperus iſte fuit, Phoſphorus ille fuit.

EPIGRAMMA XII.

DVm THOMAS cecidit reſecatus acinace mortis,
Stella repentino fuſa nitore micat.
Sèd cùr crìnitum conſurgit in aêre Sydus?
Præcedit Solem præuia ſtella comes.
Nùnc SOL Doctrinæ lethalibus occidit vndis,
Miramur Cælo Sydera ſi qua nitent?

EPI-

EPIGRAMMA XIII.

TOtâ Stella die populis mirantibus ardet,
Et micat, exteriùs luxuriante coma.
Ructabat flammas minitanti fronte Cometes,
Intoctis iaciens mixta venena comis.
Nòn miror, sì Stella nitet, fataleque Sydus,
Doctorum PRINCEPS cùm moriturus erat.

Supèr Monaſterium Foſſæ Nouæ tribus diebus Cometa reſplenduit, & vnà cùm D. Thoma extinctus euanuit.

EPIGRAMMA XIV.

DVm THOMAS languet, ſplēdet fax Aethere, Solis
Viſa corruſcantem ſurripuiſſe comam.
Diffudit latè lucem, crinemquè retexit,
Pèr tres continuos exoritura dies,
Cùm THOMAS moritur, latet occultata; videntur
In Cælo raro Sydeta; Solquè ſimùl.

Mor-

Mortuus cæco viſum reſtituit.

EPIGRAMMA XV.

MOrtuus optatos oculos & lumina reddis,
Dumquè alios aperis, claudis & ipſe tuos.
Omnia confundit tenebris, àc nocte profunda,
Cùm Sol præcipites æquore mergit equos.
Occiduo tu Sole micas rutilantior, addis
Lumina, cæci etiàm, te moriente, vident.

Abbas contemnens mortui D. THOMAE Dexteram tremore corripitur.

EPIGRAMMA XVI.

DOctoris THOMAE dextram contempſerat Abbas:
Vltrici pœna crimina membra luunt.
Corripit oſſa tremor percurrens corpore toto:
Mòx veniam ſupplex voce gemente petit.
Olìm qualis erat viuentis Dextera THOMAE,
Mortua Viuentes ſi trepidare facit?

Effracto freno ad Templum currens è ſtabulo Mulus expirauit ad aſpectum funeris.

EPIGRAMMA XVII.

EXilit è ſtabulo diſruptis Mulus habenis,
Qui Domini mortem ſenſerat, & crepuit.
Spontè negans alij vector dare terga Patrono
(Nàm SOLEM in terris vexerat) occubuit.
Non hominum portator erit, quem fama Quadrigis,
Et Phaëtonteis connumerauit Equis.

D. THOMAS legitur veneno conſumptus apùd Ciacconium in Vita Ioannis XXII.

EPIGRAMMA XVIII.

MOrs aufert THOMAE peracerbo vulnere vitam,
Aeternùm Virtus viuere quem voluit;
Vulnere quo THOMAS. Satis eſt. Non cætera ſcribam,
Annè propinarit lenta venena manu.
Non mirum, inficiant Si THOMAM dira venena.
SOLI vicinus SCORPIVS eſſe ſolet.

S.Pau-

S.Paulus D.Thomam manuducit in Cælum.

EPIGRAMMA XIX.

PVgnaſti ſàtis ò THOMA certamine longo
Me Duce Miles adhùc fortia bella gerens;
Tempus adeſt, quo digna Polis tibi dona parentur;
Ambos, Paulus ait, parta Corona manet.
Nos Cælum, non terra tenet; non diſpare campo
Victores iàm non Caſtra, ſed Aſtra locant.

B.Albertus Magnus, cognita pèr reuelationem eius morte, amarè fleuit.

EPIGRAMMA XX.

QVid ploras Alberte? tuus nàm viuit AQVINAS;
Ad Fontem, vitæ ſemina clara rigat;
Læta fluenta Voluptatis bibit ille, dolorem
Ridet, àt ex lacrymis vnica cauſa placet:
Palleſcit tenebris, luctùque inuoluitur Orbis,
SOLIS ad Occaſum ſquallida terra dolet.

Corpus

Digitized by Google

Corpus Ordini reſtituitur
Sol oritur, & occidit, & ad locum ſuum reuertitur. Eccl. 1.

EPIGRAMMA XXI.

EXtincti Fratres repetebant pignora SOLIS;
Os noſtrum (aiebant) & caro noſtra fuit.
Purpureo tandèm Romæ plaudente Senatu
Transfertur Dominis perdita Dragma ſuis.
Teſtificante Deo SOL naſcitur, occidit, indè
Principio ille ſuo vertitur, vndè abijt.

Nòn faciet auolare à te vltrà Doctorem tuum, & erunt oculi tui videntes Præceptorem tuum, *Iſaia 30.*
Non occidet vltrà Sol tuus *60.*

EPIGRAMMA XXII.

AD nos clamantes ò Phœbe reuertere pulcher;
Redde oculis noſtris lumina, redde diem;
Nè volites vltrà communi voce vouemus,
Vt Præceptorem Te videant oculi:
Non volitabit, SOL noſter nòn occidet vltrà,
Nobiſcùm lætos ducet & Ille dies.

Digitized by Google

Aſportate oſſa mea vobiſcum de loco iſto.
Geneſis 50.

EPIGRAMMA XXIII.

QVin aſportari veteri iubet oſſa Sepulchro
Clauſa retrò, tumulo conſtituenda nouo.
Linquere gaudet, vbi vitales hauſerat auras,
Intèr fraternos, membra fouenda, ſinus.
Ioſepho nunquàm ſe præbuit ille minorem;
Nàm quoquè poſt mortem par in amore fuit.

Odor fluxit è Tumulo.

EPIGRAMMA XXIV.

SAxa ſepulchrorum ſquallente cadauere ſordent;
Sed nùnc de tumuli marmore fragrat odor;
Spirabat latè cæleſtem Corpus odorem,
Qualem non Cedrus, Flora, nèc Hybla tulit.
Vnus odor Stellis, ac Floribus; ille canebat
Vates: diſtlatur nùnc quoquè SOLIS Odor.

Cor-

Digitized by Google

Corpus Toloſam transfertur.

EPIGRAMMA XXV.

FOrtunata nimìs, populoquè beatior omni
Gallia, quæ claudis tàm pia membra ſinu;
Nòn poterant meliore loco; tumuloquè locari,
Nòn poterant vrnâ nobiliore tegi.
Solem intèr flores referebat fabula natum;
LILIA nùnc intèr mortuus Ille iacet.

EPIGRAMMA XXVI.

GAllia Magnorum Genetrix celeberrima Regum;
Virtutum nutrix, & generoſa parens,
Accipe Doctoris Corpus venerabile noſtri;
Ambitioſa noui Regia SOLIS eris.
Nos intèr flores, & Lilia pulchra quieſcet:
Virtutis creſcet Gloria, creſcet Odor.

Digitized by Google

Proceſſit obuiam ad plura milliaria Ludouicus Dux Andegauenſis Caroli V. Regis Chriſtianiſſimi Frater.

EPIGRAMMA XXVII.

VAdis in occurſum, THOMA veniente Toloſam,
Andegauenſis Dux Ludouice potens;
Gallorum Regis CAROLI cognomine Quinti
Frater, nòn armis, non pietate minor.
Redditus his etiàm auſpicijs Illuſtrior Heros,
Primus qui SOLIS Pignora ſacra vides.

Cùm multis alijs Eccleſiæ, Regniquè Principibus, Vniuerſoquè Vrbis Clero, & Magiſtratu.

EPIGRAMMA XXVIII.

AGminibus ſtipata Ducum, comitante Senatu,
Supplice cum Clero Gallia tota fluit.
Nàm buſto tumulanda trahit dùm Pignora THOMAE,
Lætitiæ pandit plurima ſigna ſuæ.
Dices à Gallis verus Sol Orbis Aquinas
Lætitiæ inſolitis Cantibus excipitur.

Popu-

Digitized by Google

Populus ſuprà centum quinquaginta Hominum millia certatìm effuſus.

Exibit homo ad opus ſuum, & ad operationem ſuam vſque ad veſperam. Pſ. 103.

EPIGRAMMA XXIX.

VIſendi ſtudio populus confluxerat omnis;
Tòta cateruatìm Gallia læta venit.
Miratur SOLEM venientem è Cardine claro
Italiæ ad ſe, nèc gaudia continuit.
Sol homines naſcens ad opus vocat, vrget; AQVINAS
Mortuus ad plauſus excitat, ad ſonitus.

XXX.

Faces ad decem millia accenſæ.

EPIGRAMMA XXX.

COmpita luminibus ſplendent circùm omnia plena;
Accenſæquè faces enituere vijs.
Principium lucis Sol, fons, & origo perennis
Tot famulatrices iuſſit adeſſe faces.
Occiduum in Cælo comitantur Sydera Solem;
Non minùs in Terra Lumina nobilitant.

Mira-

Miraculorum deniquè gloria cumulata lætitia.

EPIGRAMMA XXXI.

PLurima regalem claudunt miracula pompam,
Corpora cum ſubijt debilitata ſalus.
Et cæci, & claudi incolumes, è morte reſurgunt
Extincti, quiſquis ſoſpes & egreditur.
Impoſitus feretro clarus SOL fulſit AQVINAS
Luminibus, magnis ſed magè prodigijs.

EPIGRAMMA XXXII.

OBſeſſi accurrunt, tumidoquè hydropicus aluo;
Pugnantes Indos dira ſagitta fodit:
Extinctus matris iacet intèr bracchia natus,
Et cheragrâ & podagrâ peſquè, manuſquè tumens.
Quæ nòn inuenit medicamina fictus Apollo,
SOL THOMAS præſtans expulit omne malum.

Sertum

Digitized by Google

Sertum geſtans cum torque duplici, Cappa gemmis ornata cernitur.

Collo torquem auream circumpoſuit. Gen. 41.

EPIGRAMMA XXXIII.

MOrtuus apparet gemmis, ſtelliſquè coruſcus,
Candicat è gremio Virginitatis ebur.
Aurea præcingit pectus duplicataquè torques,
Diffundit Mundo grande monile iubar.
Ioſepho THOMAS circùm lucente pyropo
Pulchrior apparet, Solequè ſplendidior.

Tumulus antiquus in Foſſa Noua.

EPIGRAMMA XXXIV.

INſcribant alij viuacia dicta Sepulchris,
Imponant tumulis Nomina digna Deis,
Conditus hìc Domitor populorum, terror & Orbis,
Hìc iacet Heroum gloria, fama Ducum.
Angelici Tumulo Doctoris ſcribite: Nòn hìc,
Non iacet hìc, tantum non capit vrna Virum.

Digitized by Google

EPIGRAMMA XXXV.

ASpicis, hac gelidâ iacuit SOL ſplendidus vrnâ;
Nil niſi nunc SOLIS flebilis vmbra manet.
Sol tumulo æternus ſuperata morte reſurgit,
Conſtringiquè nouo marmore non potuit:
Magdala teſtis erit, fuſis pèr colla capillis
Quæ gemit: hunc SOLEM nèc Noua Foſſa capit.

Angelus enim Domini deſcendit de Cælo, & accedens reuoluit lapidem. *Math.* 28.

EPIGRAMMA XXXVI.

SIſte gradû THOMAE quærens monumenta Viator;
Hoc latuit ſaxo quidquid honoris erat;
Hic iacuit THOMAS; at nùnc nil marmora condunt;
Vmbram nil præter corporis inuenies.
Quiſnè ſepulchralem lapidem, quis marmora voluit?
Cælo deſcendens ANGELVS ille fuit.

Cella

Digitized by Google

Cella in qua S. Doctor obijt à Franciſco Card. Barberino ornata ſtatua marmorea cum eleganti epigraphe.

EPIGRAMMA XXXVII.

AD tumulum, Princeps Vatû quo cōditus Orpheus,
Dulce canebat auis, fama vetuſta refert.
AD THOMAE tumulum, cecinit qui Cantica Sponſæ,
Principis eximij mellificauit APIS.
Sed gratus nunquàm de Te Franciſce ſilebit
SOL THOMAS, mutus marmoreuſquè licèt.

Tumulus Toloſanus.

EPIGRAMMA XXXVIII.

HVc age qui cupidus THOMAE monumenta requiris,
Supplex Doctorum Principis Oſſa cole.
An dabis extincto lacrimas? dabis. Ille probabit;
Si pretioſa tamèn lacryma gemma foret.
Candida, ſi neſcis, Theſaurum marmora condunt;
Nàm SOLIS cineres relliquiaſquè tegunt.

In Imaginem D. THOMAE.

EPIGRAMMA XXXIX.

THOMAM viua refert, àt deeſt audire loquentem
Ipſum; eſt effigies viua, ſed vſquè ſilet:
Vana ſuperſtitio nè Verbum fortè putaret,
Et Vocem æterni crederet eſſe Patris.
Nàm pectus, faciesſquè ſimùl reſplenduit ùt Sol,
Veſtimenta micant candida more niuis.

Ad Franciſcum Mariam Card. Brancatium tùnc Epiſcopum Viterbienſem.

EPIGRAMMA XL.

EXpectatus ades, quem fama pèr Aethera vexit,
Et Virtus famâ maior in Aſtra tulit.
Auſpice Te, Virtus Thomiſtica læta triumphat,
Hoſtiles claſſes, nèc fera bella timet;
Non Marte Morteq; pauet, noua BRACCHIA mõſtrat
Magnanimi vires illa LEONIS habet.

Ad

Digitized by Google

Ad Iacobum de Taſſis tùnc Gubernatorem.

EPIGRAMMA XLI.

AVgurium ſolitas Aquilas oſtendere Regni
Prægentilitio Stemmate Taſſe geris.
Ingenium natura dedit dominantibus aptum;
Dignus ad extremas imperitare plagas.
Te quoquè SOL THOMAS ad Feſta vocauerat; vt non
Deficerent AQVILAE, LIBRAQVE Iuſtitiæ.

Ad Magiſtratum Viterbienſem.

EPIGRAMMA XLII.

IAm tuus immenſum pedibus Leo comprimit Orbem,
Et famâ toto circuit Orbe FAVL.
Elatæ ſurgunt medio de corpore Palmæ;
Crine coronato parta trophæa gerit.
Per Te SOL palmâ meliore triumphat AQVINAS,
Subquè LEONE tuo clarior enituit.

Digitized by Google

Petitio Veniæ.

EPIGRAMMA XLIII.

DA veniam; poterit quæ Noctua cernere SOLEM?
Non opus ingenij, cenſus amoris hic eſt.
Nàm quæ tot meritis viuacia Diſtica Vatum
Sufficiunt, Author texere quæuè poteſt?
Nulla quidèm. Merui, fateor, ludibria Vulgi;
Mequè Poëtarum iàm pudet eſſe ioco.

Humile Votum Authoris Sanctiſſimo
Præceptori ſuo.

EPIGRAMMA XLIV.

IN laudes effuſa tuas Epigrammata DOCTOR
Accipe, quæ ſupplex carmina dextra tulit.
E Cælo gratus pro carmine crimina ſupplex
Heù precor vt tollas, & tenebras Animi.
Da lucem, mihi Phœbus eris, ſemperquè repoſcam
Te comitante DIEM, te comitante DEVM.

Eidem

Digitized by Google

Eidem gratiarum Actiones nomine Dominicanæ Religionis.

THOMAS DE AQVINO

Anagramma purum.

A TE QVIDAM HONOS.

EPIGRAMMA XLV.

& vltimum.

A TE corriuans in nos deſcendit abundè
Præcipuus QVIDAM, ſeù ſpecialis HONOS.
Tu laus, & Iubar, & clariſſima gloria noſtri
Ordinis; æternum, perpetuumquè decus.
Te ſine Fons limphis vacuus, leuis vmbra fuiſſet,
Abſque Animâ corpus, vel ſine SOLE dies.

FINIS TOTIVS OPERIS.

BIBLIOTECA N. C. ROMA VITTORIO EMANUELE

Errata.		Corrige.
In Anagrammate:	clara	Clara
Pag. 20	Patria Thoma es	Patria Thomæ es
Pag. 65	(Clamabant	(Clamabant)
Pag. 87	Caimina laudes	Carmine laudes
Pag. 91	Cipriane	Cypriane
Pag. 96	de populante	depopulante
Pag. 111	cſſem	eſſem
Pag. 116	ptodijt è thalamo	prodijt è thalamo
	Pergit iu cælum	pergit in cælum
	Vt fruer t tecum	Vt frueter tecum
Pag. 123	vel didicir Seraphim	Vel didicit Seraphim
Pag. 133	Conſpicuus quuatur	Conſpicuus quatuor
Pag. 135	Spendor	Splendor
Pag. 136	Conſilirius	Conſiliarius
Pag. 149	De Cipriano	De Cypriano
Pag. 160	Pallidis in ſtadio	Palladis in ſtadio
Pag. 162	Replenduit	Reſplenduit
Pag. 174	Et abſcon dita	Et abſcondita
Pag. 179	Phœbns erat	Phœbus erat
Pag. 181	Intoctis iaciens	Intortis iaciens

Multa alia quæ ſparſim irrepſerunt errata tuo iudicio corriges Amice Lector.

Digitized by Google

Po.g.112. 1.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google